

DOSSIERNo.: CD 921. I NAAM: INTERNATIONAL UNION OF STUDENTS.

Uit		In	Uit		In	Uit		In	Uit		In
Datum	Aan	Datum	Datum	Aan	Datum	Datum	Aan	Datum	Datum	Aan	Datum
25/8-48	4	26/10-48	8 maart 1953								
20/10/48	B	22/10/48	6 JAN. 1969		31 maart 1963						
20/11	4	24/11	14 JAN. 1969								
12/12	no.	24/12									
3/13 '50	4	4/13									
10/4	B	24/5									
17/8	tharu	17/8									
about 2/12	C	14-12									
21/1/51	HO	30/5									
15/6	dis	19/6									
14/9	M	14/9									
20/12	4C	29/12									
12/6-52	B	-									
20/6. over	C	8/7									
30/9	B/3	14/10									
17/5	C	20/2									
21 APR. 1955	can	28 APR. 1955									
7 SEP. 1956	ca	DEC. 1956									
2-1-57	ez	APR. 1957									
29 OCT. 1958	BAO	-									
2/1-59	BAO	29 AUG. 1959									
2-8-59	R	3 SEP. 1959									
23 SEP. 1959	BAO	1 DEC. 1959									

MINUTENBLAD

DOSSIER No. OD. 921. *I*

NAAM: INTERNATIONAL UNION OF STUDENTS.

Genees Court 17/11

UITTREKSEL

Voor OD. 921 Naam International Union of Students.
Origineel in OD. 1136 Naam O.P.S.J.-vergaderingen.
Volgnr. Ag.nr. 59930 Aard van het stuk Org.Raadsverg. OPSJ te Amsterdam.
Afz. Verb. 19. Datum 8.4.49.

Lucas de JONG deelde nog mede, dat hij aansluiting had verzocht van de O.P.S.J. bij de International Union of Students. Hij heeft hierover naar Praag geschreven en heeft o.a. over de strubbelingen in Utrecht in deze brief gewag gemaakt. (Hierbij mag worden opgemerkt, dat de Nederlandse studenten bij monde van de Nederlandse Studentenraad hebben geweigerd lid te worden van de I.U.S., als zijnde te links geïntendeerd).

Uitgetrokken door G. Afd./Sectie ACD. 4b. Datum 27.9.49.

Op aanwijzing van

MINISTERIE VAN
BINNENLANDSE ZAKEN

's-Gravenhage, 15 September 1949

a/70621

No.: B. 58813
IV. RB.3
Betr.: Cursus I.U.S.

UITGEDOERT
DIENTSTREK

Hiermede noge ik U mijn schrijven d.d. 13 Mei 1949 no. 58813 in herinnering brengen, waarin ik U verzocht mij te willen doen inlichten omtrent de door de "International Union of Students" te houden cursus in "Douvaine" te Breda.

Daarna zal ik van U vernemen of U thans reeds over enige andere gegevens dienaangaande beschikt.

HET HOOFD VAN DE DIENST,
H. H. H. H.

Aan de Heer
Commissaris van Politie
te BREDA.

J.G. Crabbendam.

MINISTERIE VAN ALGEMENE ZAKEN

's-Gravenhage, 13 Mei 1949.

No. ^B58813.

Onderwerp: Cursus door "International Union of Students".

GEHEIM

UITGEBOEKT

IV. RD.3

at 70621

Volgens ontvangen inlichtingen zou in 1949 in "Bouvigne" te Breda een cursus worden gehouden, georganiseerd door de International Union of Students, waaraan zou worden deelgenomen door studenten van allerlei nationaliteiten.

In 1948 is een dergelijke cursus gehouden in Sleeswijk Holstein in Schloss Ploen, waaraan toen door 150 studenten werd deelgenomen, o.a. door Rudolf Marie Mathieu Josef HORBACH, geb. 7-10-1916 te Dordrecht, wonende Haarenseweg C.2 te Oisterwijk.

De overheersende politieke inzichten in de I.U.S. zijn die, welke overeenkomen met de opvattingen, thans heersend in de volksdemocratische landen van Oost Europa.

Ik moge U verzoeken mij - zo mogelijk - te willen doen inlichten omtrent de data, waarop de cursus in "Bouvigne" zal worden gehouden, benevens omtrent de onderwerpen, die daar behandeld zullen worden. Indien het mogelijk is een opgave te verkrijgen van de namen enz. van de personen, die aan de cursus zullen deelnemen en van hen, die als docent zullen optreden, zal toezending daarvan zeer op prijs worden gesteld.

HET HOOFD VAN DE DIENST,
namens deze:

J.G.Crabbendam.

Aan de Heer
Commissaris van Politie
te
BREDA.

B. 58813.

VI. RD.2

U.14939a-C56-KC1.
24 Februari 1949.

UITGEBOEKT

Cursus in Schloss Ploen.

GEHEIM

Ter voldoening aan het gestelde in Uw terzijde vermeld schrijven moge ik U het volgende berichten.

De "International Union of Students" werd opgericht op 27 Augustus 1946 te Praag op een aldaar bijeengeroepen Wereld Studenten Congres.

Het doel der I.U.S., die gevormd is uit de vertegenwoordigende studentenorganisaties uit verschillende landen, is de rechten en belangen der studenten te verdedigen, hun bestaan en ontwikkelingspeil te verbeteren en hen voor te bereiden op hun taak als democratische burgers.

De overheersende politieke inzichten in de I.U.S., zijn die, welke overeenkomen met de opvattingen, thans heersend in de volksdemocratische landen van Oost-Europa.

Dit is ook de reden, waarom de Nederlandse Studenten Raad zich tot nu toe niet bij de I.U.S. heeft aangesloten.

De I.U.S. organiseert bijeenkomsten in verschillende landen, ten einde nauwer internationaal contact tussen de studenten te bewerkstelligen. Een dergelijke cursus werd door de I.U.S. in Sleeswijk Holstein georganiseerd in Schloss Ploen. Hieraan zou door ongeveer 150 studenten van verschillende landen zijn deelgenomen. Deze cursus op zich zou met politiek niets te maken hebben gehad, terwijl het doel zou zijn geweest: "Verbroedering der Volkeren".

Betreffende de door U genoemde deelnemers aan de cursus in Schloss Ploen, moge ik U het volgende mededelen.

- a) Pauline Sara Henriette VAN DER KOLFF, geb. 25-5-1926 te Makassar, wonende van Breestraat 16-huis te Amsterdam, studeert sedert 1946 aan de Gemeentelijke Universiteit te Amsterdam in de Letteren, Wijsbegeerte en Slavische talen, welke laatste - en vooral het Russisch - een speciale liefde heeft van haar zijn. P.S.H.v.d.Kolff staat gunstig bekend, terwijl van enige politieke interesse haarzijds, tot nu toe niets is gebleken.
- b) De in Uw schrijven genoemde M.P.C.J. Horbach zou niet in Schloss Ploen zijn geweest, doch wel diens broer Rudolf Marie Mathieu Josef HORBACH, geb. 7-10-1916 te Dordrecht, wonende Haarenseweg C.2 te Oisterwijk, zijn beroep is Gevolmachtigde bij de Binnenscheepvaart, terwijl hij daarnaast Sociologie en Economie studeert. De politieke oriëntatie van R.M.M.J. Horbach kon tot heden niet met zekerheid worden vastgesteld.
- c) Willem George POOLMAN, geb. 21-8-1923 te Malang, wonende Kloksteeg 9 te Leiden, student in de Rechten, Letteren en Wijsbegeerte, is zeer waarschijnlijk politiek georiënteerd op de V.V.D.
- d) Tjerk Hoo TIO, geb. 29-11-1920 te Magetan, wonende Roodborststraat 49 te Leiden, studeert Geneeskunde aan de Rijks Universiteit. Zijn politieke oriëntering is niet bekend, doch zou niet communistisch zijn.

Aan de Heer RegeringsCommissaris
in Algemene Dienst,
Plein 1813 no.4,
's-GRAVENHAGE.

SECRET
No. 58813.
Geheim.

-2-

Het moet waarschijnlijk worden geacht, gezien de in de Nederlandse Studenten Raad heersende opvattingen over de I.U.S., dat genoemde personen op de cursus in Schless Ploen geen studenten-organisatie hebben vertegenwoordigd, doch individueel aan deze cursus hebben deelgenomen.

HET HOOFD VAN DE DIENST,
namens deze:

J.G. Crabbendam.

NK

Voln

25 MRT 1949

ADJ 50540

Co

Naar aanleiding van Uw schrijven, d.d. 14-3-49, No. 56479, wordt het navolgende gerapporteerd:

Willem George POOLMAN, geb. te Malang, 21-8-23, woont alhier, Klekateeg 9. Hij werd d.d. 28-8-45 in deze gemeente ingeschreven, komende van Alphen aan den Rijn.

Hij is een zoon van Abraham Dirk Cornelis POOLMAN en Wilhelmina BUDDINGH, waarvan de verdere gegevens dezerzijds onbekend zijn.

Voer de studie-jaren 45/46, 46/47 en 48/49, stond hij bij de Leidse Universiteit ingeschreven voor de faculteit Rechten, Letteren en Wijsbegeerte.

Op 9 Juli 1946, heeft hij met goed gevolg candidaats-examen Ned. Indisch Recht gedaan.

POOLMAN is lid van het Leidse Studenten Corps en zeer waarschijnlijk politiek geïnteresseerd op de partij van V.V.D..

Voorts is hij algemeen secretaris van "Unipress", internationaal orgaan van studenten, waarin alle aangelegenheden betreffende het studentenleven werden opgenomen. Aan het Ned. Bureau voor Buitenlandse Studentenbetrekkingen, afd. publiciteit alhier, is hij niet meer verbonden.

Tjong Hoo TIO, geb. te Magetan, 29-11-20, woont alhier, Roedborststraat 49. Hij werd d.d. 23-9-46 in deze gemeente ingeschreven, komende van Soerabaja.

Hij studeert geneeskunde aan de Universiteit alhier. Op 25-10-47 heeft hij zijn doctoraal examen I en op 29-4-48 zijn doctoraal examen II gedaan.

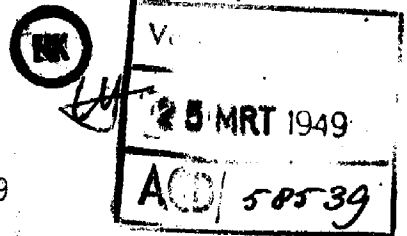
TIO is lid van het Leidse Studenten Corps. Zijn politieke oriëntering is moeilijk vast te stellen.

Volgens bekomen mededeling, is hij geen communist. De hoofdbewoner van perceel Roedborststraat 49, Antonius Hendrik Jacobus SPEE, geb. te Alkmaar, 15-6-87, bij wie TIO in woont, is wel communist.

Leiden, 24 Maart 1949.

Nr. 1797-1949.
2027-1949.

Uw schrijven: nr. 56479 dd. 14-3-1949
in afz. verzoek, nr. Dis 4465 dd. 23-3-49
Form. V4e.

Onderwerp: inlichtingen

GEHEIM.

24 Maart 1949.

In antwoord op bovenbedoelde verzoeken om inlichtingen, kan het volgende worden medegedeeld:

In het Bevolkingsregister te Amsterdam staat ingeschreven: Pauline Sara Henriette van der KOLFF, (niet Paulina Serra) geboren te: Makassar, 15 Mei 1926, zonder beroep, wonende: Van Breestraat 16 huis te Amsterdam.

In de Politieadministratie te Amsterdam komen zij en haar naaste familieleden niet voor op strafrechtelijke en op politiek gebied.

Betrokkene is op 28 Februari 1946 van s'Gravenhage te Amsterdam gekomen alwaar zij zich vestigde op het adres: Rooseveltlaan 182/LLI. Zij bewoonde hier een kamer. Haar ouders kwamen op 27-7-1946 vanuit Batavia te Amsterdam. Zij vestigden zich op het adres: Stalinalaan 4/I te Amsterdam, alwaar zij inwonend waren. Op 5-11-1946 vestigden zij zich op het tegenwoordige adres waarna op 1-4-1947 betrokkene eveneens daar ging wonen.

De vader: Gerard Hendrik van der KOLFF, geboren te Menado, 30 December 1893, was in Indonesië Professor in de Economie aan de Rechtshogeschool te Batavia. Tegenwoordig houdt hij wel lezingen in het Indisch Instituut te Amsterdam.

Betrokkene studeert sedert 1946 aan de Gemeentelijk Universiteit te Amsterdam in de Letteren, Wijsbegeerte en Slavische talen. De Slavische talen en vooral de Russische schijnen een speciale liefhebberij van haar te zijn. Een van haar voornaamste docenten was: Bruno Oscar BECKER (geboren te St. Petersburg, 15-3-1895), terwijl zij gedurende enige tijd in vrije uren heeft gewerkt bij: Willem Jacob Henri Berend SANDBERG (geboren te Amersfoort 24-10-1892), beiden als pro Russische figuren bekend staand.

Zij behoort tot de Nederlands-Hervormde Kerk. Men meent te weten dat zij in de aanvang van haar verblijf te Amsterdam wel toenadering tot de kerk zocht. Tegenwoordig is zij echter, evenals haar ouders niet kerkelijk medelevend. Politieke uitingen zijn niet waargenomen en het schijnt dat politieke interesse bij de familie geheel ontbreekt. In het gezin wordt "Het Algemeen Handelsblad" gelezen. Mogelijk zullen zij zich het meest aangetrokken voelen tot de V.V.D.. Steen gunstig bekend. einde.

UITTREKSEL

Voor OD 921 Naam International Union of Students.
Origineel in OD 1364 Naam O.P.S.J.-periodieken.
Volgnr. Ag.nr. 55184 Aard van het stuk OPCSJ-blad "Studie en Strijd".
Afd. Haarlem Datum 4.2.49.

INTERNATIONAAL NIEUWS.

De Internationale Studentenorganisatie (I.U.S.) is een campagne begonnen om een ambulance en medische hulp naar Indonesie te sturen.

Tot nu toe was het door de Nederlandse blokkade echter onmogelijk deze rodekruisgeederen aan het Indonesische volk af te leveren.

Tezelfder tijd werd het besluit genomen door de I.U.S. een werkbrigade, bestaande uit studenten, samen te stellen om aan de wederopbouw van Vietnam mede te werken.

Uitgetrokken door G. Afd./Sectie ACD 4b. Datum 29.7.49.

Op aanwijzing van

MINISTERIE VAN ALGEMENE ZAKEN

's-Gravenhage, 14 Maart 1949.

No.: B. 56479

Betr.: W.G. Poolman.

**GEHEIM
UITGEBOEKT**

A/58540

IV. BD.3

Hierbij moge ik U verzoeken mij te willen inlichten omtrent de volledige personalia van Willelm George POOLMAN, wonende Kloksteeg 9 te Leiden en Pieter DEY IQ, wonende Hoedborststraat 49te Leiden. W.G. Poolman werd genoemd in Uw schrijven d.d. 21 October 1947 met no. 4 I.D.

Tevens zal ik gaarne vernemen van welke studentenorganisaties hij lid zijn en - zo mogelijk - hun huidige politieke oriëntering.

Met een spoedig antwoord zult U mij zeer verplichten.

HET HOOFD VAN DE DIENST,
namens dezen

Aan de Heer
Commissaris van Politie
te
LEIDEN.

J.G. Crabbeend.

dupl

MINISTERIE VAN ALGEMEENE ZAKEN

's-Gravenhage, 14 Maart 1949.

No. 1 B. 56479

Betr.: P.S.H. van der Kolff.

SECRET

A/50539

IV. RD.3

Hierbij moge ik U verzoeken mij zo volledig mogelijk te willen doen inlichten omtrent Pauline Maria Henriette VAN DER KOLFF, wonende van Breestraat 15 te Amsterdam, studente in Engels en Slavische talen.

Zij was in Juli 1948 een cursus hebben bijgewoond in Zweden, uitgaande van de International Union of Students en een lezing hebben gehouden over Nederland tijdens de bezetting.

Met een spoedig antwoord zult U mij zeer verplichten.

HET HOOFD VAN DE DIENST,
namens deze:

Aan de Heer
Hoofdcomisaris van Politie
te
AMSTERDAM.

J.G. Crabbendam.

Volgno.

- 1 MRT 1949

AC/56479

24 Februari 1949.

U 14939 a - C56 - KC 1

B.I.D.

Betr: Cursus in Schloss PLOEN.

Uit bron, waarvan de betrouwbaarheid niet beoordeeld kan worden, ontving ik omtrent bovengenoemd onderwerp het volgende bericht.

Ik zou het op prijs stellen Uw reacties hierop te vernemen.

"Gedurende de maand Juli 1948 was er een cursus, welke gehouden werd in Schloss PLOEN. Deze cursus werd georganiseerd door de International Union Of Students, welk adres in ZWEDEN is: Drottningatan 116, STOCKHOLM.

Deze cursus, welke geheel gratis was en welke werd bijgewoond door een aantal studenten en jongeren uit verschillende landen werd bijgewoond door de volgende Nederlandse "studenten":

† Paulina Serra Henriette van der KOLFF, woonachtig te AMSTERDAM, van Breesstraat 16; studeert Engels en Slavische talen. Hield een lezing over NEDERLAND tijdens de bezetting.

* PD 109972. † Max Philippe Clement Josef HORBACH, Huize Heureka, OOSTERWIJK. Studeert sociologie en economie in TILBURG.

* Willem George (Boeli) POOLMAN, woonachtig te LEIDEN, Kloksteeg 9, studeert civil law en indonesisch recht.

* TIONG HOV TIO, studeert medicijnen en "western science", woonachtig te LEIDEN, Roodborststraat 49.

Omtrent de cursus zelf ontbreken nadere gegevens."

A.

Aan het Ministerie van Algemene Zaken,
Javastraat 68,
's-GRAVENHAGE.

D. D. 921

INTERNATIONAL UNION OF STUDENTS

CAMPAIGN MATERIAL FOR THE CELEBRATION OF THE 14TH APRIL, DAY OF INTERNATIONAL SOLIDARITY WITH THE ANTI-FRANCO STUDENTS AND YOUTH OF SPAIN AND DAY OF STRUGGLE AGAINST THE REMNANTS OF FASCISM IN THE WORLD.

ES/GL/147

March, 1949

Dear friends,

We are sending you this important material in order to help you to inform all the students of your country about the cause of the democratic people and youth of Spain. We ask you to make great use of this documentation in your speeches to student meetings and in your student press.

We remind you of the necessity to make this campaign a mass action of all democratic students, and particularly of the need to organise well in advance for a successful campaign of thousands of signatures and resolutions to the United Nations General Assembly, rejecting the suggestion to admit Franco Spain to any of the United Nations agencies. We hope that you are making use of the designs that we have sent you for reproducing paper badges to collect relief for our Spanish colleagues.

We regret to inform you that the special publication about the struggle of the Spanish students and people will not in all probability be available in time for the campaign. However, this booklet will be of permanent value and we shall ask you to distribute it at a later date.

On the occasion of the 14th April, do not forget to stress the importance of the problem of fascism in other countries and in countries such as Greece, and the increasing evidence of fascist oppression and the infiltration of fascist ideas and propaganda into democratic, in countries such as the U.S.A., and certain Latin American and colonial countries.

Please inform us of your preparations and of the use you make of this material.

J. L. S. S. S. S.

FROM A DEMOCRATIC FRONT DOCUMENTS -
The story of the 1812 Constitution from 1931 to 1949.

The fight to establish the Spanish Republic.

A large number of illustrious and freedom-loving Spaniards, whose lives were not occupied by the invasion army of Napoleon, had signed a Constitutional Charter with a very progressive character. This was created the 1812 Constitution which was the first Spanish parliament) in Cadix. According to the legend, when the met at Verona, this was "an incendiary

The Constitution laid the basis for a democratic and popular government and delivered a mortal blow to the absolutism of the Bourbon monarchy. The Constitution was based on the principle that the nation is in a possession of the nation and it therefore has the right to formulate its fundamental laws".

At that time every social class fought and died throughout the nineteenth century in defence of the ideas expressed in this document. Such as the brothers Fernandez who died while raising arms for the Constitution, man like Juan Martin, "El Espartero", the heroic fighter for Spanish independence, tortured to death by the special police of King Ferdinand.

Fighting for freedom and the Constitution died: General Lacy, shot at Gerona, Colonel Vidal, shot at Valencia, General Porlier, at Gualandja, the immortal hero Riego, killed at Madrid, General Torrijos, at Malaga, and the heroic Andalusian woman, Marianna Pineda, killed by torture at Granada, together with many others.

These men and women who died for the Cadix Constitution and the cause of Spanish freedom were the pioneers of democracy in Spain, the forerunners of those who later created the Republic, thus ending the absolute monarchy and the feudal system which it maintained in Spain.

The fight for the Republic reached a very high point during the second decade of the twentieth century.

Alphonso the thirteenth, supported by the feudal landlords, the old aristocracy and the reactionary leadership of the army, the church, and big business, brought only misery and backwardness to the Spanish people.

At this time a colonial war was raging in Marruecos, resulting in the death of many Spanish youth. Workers and peasants, students and intellectuals, rebelled against the Bourbon monarchy fighting united in a series of demonstrations during the years 1927 and 1930 against the dictatorship of Primo de Rivera, then prime-minister, who hoped to save the tottering regime of Alphonso from destruction.

There were great strikes in Madrid, Seville, Barcelona, Vizcaya, and Asturias. In Jaen the captains Galan and Garcia Hernandez led their troops against the tyrants. In Madrid at the university of St. Charles, students of medicine fought valiantly against the civil guard. These acts shook the very foundations of the rule of Alphonso. On April 12th, 1931, he was obliged to hold general elections. The people went to the polls and voted unanimously for the Republic. On the 14th April, the day that we celebrate this year, the Republic was proclaimed and the ex-king went into exile.

The period from the 14th April 1931, to the 18th July, 1936.

The Republican regime brought to Spain the possibility for the fruition of democratic and progressive ideas. But the lack of foresight and the weakness of some Republican and socialist leaders between 1931 and 1933, resulted in a harmful situation for the Spanish people.

The basis of the monarchy in the semi-feudal organizations of the state was hardly touched. The same generals remained in the army, the civil guard remained a weapon of ferocious popular repression, and the same bureaucracy which had served the old regime continued in the new one. The great landed estates were left untouched and the agrarian reform was initiated but not put into effect. This permitted the reactionary forces to launch an attack against the Republic. On August 10th, 1930, a group of monarchists led by Sanjurjo rebelled against the Republic in Seville. The people and with them the youth and students, made a general strike as a protest against this treasonous act and for the defence of the Republic. The people demanded the punishment of the traitors and the expulsion of all fascists from the army.

But the Republican leaders did not give any attention to the danger of reaction and in 1934 the forces of the past came again to power with the assistance of the church which in Spain has always sided with the forces of reaction and oppression. Once again the people fought in defence of the Republic, launching a powerful movement of revolt which reached its highest point in Asturias where the democratic forces fought valiantly against superior odds.

The Fascist party, the C.E.D.A. and Lerroux, a reactionary republican, who proclaimed themselves the saviours of the Republic, organized the revolution by the most violent terror. The working class, together with the students and other people, were persecuted and imprisoned that unity was essential for the people to prevent the execution of twenty death sentences. The people required several C.E.D.A. elements in high posts of the republic.

They created the Popular Front as an organization of struggle and unity based upon the most democratic and progressive parties and organizations, and the Front was victorious in the 1936 secondary elections, from which time the basis of the Republic was transferred and the state began under popular pressure to solve the urgent problems which had been ignored since 1931.

Almost at once the fascists began to conspire to overthrow the Republic and to make good by force of arms what they had lost at the polls on February 15th, 1936.

The fascists prepared to attack the Republic in the officers' quarters at the military barracks, in the houses of the church, and at the country seats of the great landowners. Franco and Primo de Rivera, son of the former dictator, went to Berlin, telegraphed to Rome.

Very soon war broke out in Spain. The civil war lasted 33 months. During this whole period, the Spanish people, youth and students gave their best to service at the front and the democratic armies obtained glorious successes at Madrid, Teruel, Guadalajara, Brunete, and the Ebro, fighting against the arms of Franco, re-inforced by the troops of Hitler and Mussolini.

Hitler and Mussolini and "non-intervention" brought Franco to power.

On March 5th, 1939, General Franco, who had been appointed to defend Madrid, opened the gates to the troops of Franco on the advice of the British government. Mr. Chamberlain, then premier, was chiefly responsible for this indirect encouragement to fascism which was cloaked by the policy of non-intervention. Together with French leaders such as Blum, he denied every kind of assistance to the Spanish Republic to defend itself against foreign invaders. After this act of treason, every patriot who remained in Madrid was sent to jail. However, the main cause for the overthrow of the republican regime was the armed intervention of the Axis powers in the Spanish civil war.

Göring, while on trial at Nuremberg, said that it was he who recommended armed intervention in Spain to Hitler. In 1936 Hitler said in a speech at Nuremberg: "We shall not diminish our interest in the Spanish problem and shall help the Spanish Nationalists to conquer". In 1938 General Reichman, Nazi chief of staff said: "Intervention in Spain was an excellent military school and has proved an admirable policy since it belongs in the most direct way to the preparations for a new war".

In 1943, Franco himself gave the estimate that Germany's help during the war was equivalent to 100,000,000 dollars. Meanwhile the official Italian General Steffi, calculated that Italy had assisted to the extent of 379 million dollars. In 1939, Göring said: "On the other side of the Pyrenees a new fascist state has been born, a new ally for the Axis".

This aid was extended by the dispatch of military units from Italy, many of whom fell at the Madrid and Guadalupe fronts. In the Condor German legion, the Black Shirt troops of Mussolini, the German Junker planes, the Italian Savoias, etc.

This Franco's regime was born as a vassal state for Hitlerite Germany to serve as a basis for military and political plans of aggression, provocation and espionage against the people of the world.

Franco's Regime took part in the War against the Allies.

Franco sent 80,000 men to fight with Hitler on the Western Front. This was the so-called Blue Division, which went to Soviet territory to fight against the Allies. General Manuel Gago, a war criminal, CIG of this division and decorated with the highest Hitlerite orders is today captain general of the Madrid military region.

When the Blue Division was withdrawn from the front it helped the Nazis to combat the French Forces of the Interior. Recently a police court passed sentence on a Franquist, Moreno, at a trial in Burgos. In Dachau concentration camp he was responsible for the death of over two thousand people.

In 1940 when Franco invaded the international zone at Tangiers and ordered his troops to concentrate along the coast of North Africa, the 5th American Army had to be held in readiness at the borders of Morocco in case of emergency.

Franco gave the wealth of Spain to Hitler. In 1942, 20% of every Anonymous Society was in the hands of the Nazis. In February, 1944, the German magazine, Deutscher Volkswirtschaft wrote that 59% of all Spanish experts went to re-inforce the Hitlerite war machine. 33% of the production of tungsten and 90% of the production of wolfram went

to Germany. Up to 1945, half of the main enterprises in Spain worked for the benefit of the Nazis.

Spain was also throughout the war an admirable submarine base for the Germans. From the Canary islands, the Galician fiords and the Balearic islands, submarines and planes left to attack the Allied fleets.

Under the direction of a captain Lenz, an espionage net was formed under the title of "Information Service". Other members were Commandant Weiss, Captain Nitte, Lieutenant Kelman, air-force major Schwarz and the military attachés at the German embassy, Generals Kramer, and Darre, together with members of the Phalange. Further the Gestapo under Wienser and Kuhlman worked closely with Franco's police and with this service. Franco permitted the Information Service to install over 100 transmitters in Spain to send military information to the Nazi G.H.Q.

Today Spain is a centre of concentration for every Nazi criminal in Europe. There they enjoy the full protection of Franco and his new patrons. There are between eighty and a hundred thousand Nazi criminals from various European countries in Spain today, among them Albrecht and Martin Borman, Von Kluger, Reipnitz, Speling, former Nazi generals, Emt and Bert, former colonels, Limperheiden, former Gestapo chief and the present head of Franco's propaganda service, Hans Lasar.

All of these facts prove that Spain fought against the Allies in the recent war and is today a centre of danger for the peace-loving world.

Franco's Regime is inquisitional.

In spite of past tyrannies, the Spanish people have never known a more inhuman regime than that of Franco. Nine thousand people were burned alive by Torquemada and a hundred thousand tortured to death. His successor, Diego de Deza, killed two thousand six hundred citizens and tortured thirty five thousand. But Franco has exceeded both of them. He is responsible for the death of over a million Spaniards during 1936 - 1939 on the fields of war. Hundreds of thousands of liberal peace-loving citizens were murdered behind the front-line. In 1940 official statistics claimed food rations for 800,000 people in prison. At a time when Hitler marched across Europe, Franco used to say of the economic situation in Spain: "Spain has only one remedy - to kill two million Spaniards". According to official statistics, there are today 120,000 men and women in gaol, 20,000 of them women. The real total is about 200,000 in the whole of Spain. In the last two years Franco has ordered the execution of 80 patriots and his civil guards have killed 517 more, supposedly "shot while trying to escape".

Today the following patriots are waiting to be executed - In Barcelona, Estaban Arias Vasquez, Santos Gomas Nabot, Carlos Valls Vinnix, and Bernardo Cregut Beltran; In Corunna, Jose Bertrina and Juan Ramos; in Ocaña (Toledo) Jose Satue and his companions in a prison called "the grave-yard of living men"; in the same prison many young people slowly dying in the so-called "coffin-cells"; in Bilbao Enrique Garcia Trigueres, Florencio Osejo and Hilarie Alicia.

Franco's regime is an enemy of culture.

Franco is responsible for the death of the following intellectual workers of international repute: Unamuno, Garcia Lorca, Machado,

Miguel Hernandez, poets: Leopoldo Alas, professor in Oviedo: Carrageo professor in Barcelona: Jose Peset, rector in Valencia's university: Vega Barrera, house surgeon in Lugo's hospital: Vanancio Ocampo, house physician at Santiago de Compostela Central Clinic: the doctors, Paez Liscano, Soria and Vinuesa: doctor Galvez, director of Almeria's hospital: doctor Epiza, house surgeon in San Sebastian General Hospital: doctor San Sebastian from Bilbao, and the doctors Rubio, Uribe, Vivanco, Batestini, Iburquiza, Bolivar, Recater, and many others which would make an unending list.

Franco has ordered recently the assassination of Agustin Zorac, professor, Gomez Gayosos, school teacher, the students Julio Navas and Juan Mestre, and his police has driven the students Wilson Batliet and Ischaltic Terralba to insanity by torture.

Franco has destroyed the cultural work of the Republic. He has closed 6,000 schools and 45 secondary schools. He has ordered thousands of books to be burned. The works of Sabino Arana, Jean-Jacques Rousseau, Marx, Voltaire, Lamartine, Gorki, Remarque, Plato, Hobbes, and many others are forbidden in Spain.

In the present year Franco has assigned 8,796 million pesetas for war, ten times the amount for education. In Spain a police man earns 12,000 pesetas a month whereas a secondary school teacher earns only 9,000. According to Franco's official statistics only 2,446,131 children can attend school out of 3,968,916 children of school age. Even these figures are not true, because the misery of the workers' families is so great that over half a million children could not afford to attend school, even if facilities were available. They must earn money for their home.

In secondary schools the number of pupils has fallen to 485,066 under Franco as compared with 618,114 under the Republic. In 1935 the Central National Library had 559,300 volumes, in 1944 it was 198,456. The number of books newly registered has fallen from 3,648 in 1935, to 800 in 1948. The vast majority of these are pornographic novels or reactionary propaganda.

Even the Phalangists have had to acknowledge the present intellectual poverty of Spain, which in the past produced some of the greatest men of letters. Not long ago Ormillo Sola wrote in "Arriba": "If a thousand vacancies are announced for street cleaners, we get 15,000 applications; but when there are five vacancies for school teachers, we receive three applications." That is what is happening in Spain today, where literary competitions have to be withdrawn because there are no competitors.

Universities under Franco's regime.

In 1947, Millan Astray, General of Franco's foreign legion shouted in Salamanca, Spain's oldest university city; "Death to intelligence". This cry has been put into practice by the regime of Franco.

On July the 29th, 1943, Franco signed a law for the universities stating that the university population, "has become a theological army to fight against heresy and for the religious unity of Europe". At the same time it acknowledges the complete authority of the Catholic church on Catholic doctrine. Religious instruction is compulsory for every student. The same law makes courses in Phalangist theory compulsory. If these two subjects are not passed, students do not obtain their degrees.

Article 58, section B, number 4 of the same law declares: "The selection of teachers will be based upon their affection for the regime and their identification with the fundamental principles of the fascist state. They will be required to present a certificate from the General Secretariat of the Falange when applying for a teaching post." A decree issued on January 26th, 1944, says: "Teaching at the university is the collective task of Spanish teachers belonging to the Falange, the university militia, the SEU (fascist university syndicate) and the highest body for religious teaching in the university."

The universities under Franco have a clear military character. The university militia makes training compulsory for every student and military drill has priority over studies. Recently the Franco press wrote: "Thanks to the university militia, the air, sea and land forces have excellent officers."

In the same classrooms where Cajal studied, the students today hear their teachers declare: "We congratulate Franco for doing away with the progressive idea of science in the universities," or, "The perfect university must be modelled on those of the thirteenth century," or, "it is better to condemn one innocent person than to acquit a guilty one."

The following doctrines and theories have priority at the universities: fascist corporatism; geopolitics; the political principles of the Falange, and the doctrine of leadership. In the study of history special attention is given to the chapter on Fascism, its national and spiritual meaning, its dignification of the human being.

The Catholic Church has a leading role in every aspect of Spanish National and public life.

From the earliest times the church has intervened directly in the economic, political and cultural life of the country. The following is a short analysis of this intervention from 1928 onwards.

Up to the time of the Republic which granted freedom of religious belief and the practice of religion, the Catholic creed was the only one permitted in Spain and religious minorities were severely persecuted as they are again today. All the church officials were state salaried and religious leaders had the control of several government departments, especially that of education.

The Catholic church in Spain was and still is extremely rich. It had a controlling interest in mines and banks, transport and commerce. In 1930 there were 4,924 religious buildings other than churches in Spain, 20,495 monks, 50,800 nuns, and 31,345 priests. Other people employed in religious orders and duties totalled 168,172 - that is to say, one active church worker for every 120 Spaniards. In Lorca for example, there is a monk or nun for every 33 inhabitants. In Madrid there were 309 religious congregations, in Barcelona 377.

From the very first year of the Republic the leading church officials declared an open war against the new regime and were directly responsible for many of the rebellions against the Republic. When the Spanish parliament voted to separate the functions of the church from that of the state and to accord freedom of choice concerning religious education in the schools, all crucifixes in the primary schools were ordered to be removed. The church used this occasion to organize a demonstration of its hirelings and of the fanatics, in protest against this. The fascist CEDA party under the control of the church led the campaign against the Republic and climbed back to power between 1933 and 1935. The people called this period the "black years" which led up to the Asturias revolution of 1934.

After the 1936 elections the church increased its fight against the Republic and this reached a climax in the civil war. Franco acknowledged the power of the church and its support in many of his declarations. In 1936 he said that he "had started the war in the name of Almighty God". To this the Cardinal Goma added: "The love of God has raised half of Spain in arms against the democratic forces." In a Pamphlet on Franco's Falangist movement, the Archbishop of Toledo wrote: "The war was started by the hand of God". The Archbishop of Valencia wrote: "The Sacred Heart of Jesus has started the movement of Franco to aid our religion in need." The Archbishop of Granada wrote in the magazine "Falange": "From the very beginning of the war, the Catholic church has given every possible assistance to those fighting for Franco." Bishop of Salamanca said on September 30th, 1936: "Our Christian youth is volunteering to the front to fight for God and the fatherland. This is not an ordinary war, it is a crusade for the fatherland and civilization". Thus the leaders of the Catholic church intended to fight for their traditional power in civil affairs and for their enormous wealth taken at the expense of the Spanish people.

The reactionary leaders of the Catholic church close their eyes to and sanctify every crime committed by the followers of Franco. In the province of Navarre alone 7,000 democrats were murdered in cold blood by Franco's guards. Leading priests had the cynicism to accuse the republicans of barbarism when the only barbarians in Spain were and are today Franco and his retinue. Here is an extract of a letter addressed to the troops by a Catholic bishop: "The republicans kill for the sake of killing. They rob and massacre their adversaries, but this cannot be said of the supporters of Franco." Leading Spanish prelates do not consider it a crime when innocent people are sent to death at midnight in the prison cells, when women, children and old people are killed in revenge against the republicans, when the goods and property of those who defy Franco are confiscated. The price paid was the price that Spain paid for Franco's war. This was nothing to a church which cynically declared: "Our soldiers must commit all of these acts because our enemy is not human." "These acts" were pillage, robbery, and the murder of innocent people. And behind them stood the international power of the reactionary forces in the church, confirmed by the role of the Vatican and the Pope in blessing the invasion armies of Mussolini.

But it would be a grave error to believe that every Catholic followed Franco or those reactionary leaders. Spain is after all a Catholic country and thousands of the republican supporters were practicing Catholics. Many village and town priests joined the people in their struggle for liberty. Franco shot hundreds of priests of lower orders and forced many priests and leading Catholics into exile. Today in San Isidro de Duanna (Palencia) there is a special goal for priests. Every one of them has to undergo a strenuous cross-examination in secret and in the sole presence of leading members of the church. Today there still remain hundreds of priests who give a helping hand to the heroic guerrilla fighters in their job to rid Spain of the Franco terror. Here are some examples of these honest and patriotic priests who dare to oppose the orders of the Vatican. At the beginning December 1948 a trial of guerrilla fighters took place at Santiago de Compostela. A priest was among the accused. On December 12, 1948 a Catholic priest called Benito Rocatallada was murdered by the civil guard. He was the person at Anieto, Santiago. The role of the Catholic church is stronger than ever before under Franco. The newspaper "Barcelona Diary" wrote

not long ago on this subject: "The future of a country is decided in the field of education. He who controls the schools is all-powerful. If the church can teach without any impediment, in a few years time the whole nation will be under its control." Today the Catholic church has 1700 schools against 20 state schools and 200 council schools.

Working through well-established international channels, and even through supposed youth organizations, the Catholic hierarchy helps former fascist and Nazi leaders and students who collaborated with or assisted the Germans in the occupied countries of Europe. Today Spain welcomes with open arms all former Nazi collaborators and particularly those from new democratic states. In Madrid there are already 177 of these students. They receive scholarships of 1,000 pesetas a month while Spanish students receive only 300. The funds for this aid and for a special college were provided by the Vatican and the Spanish church. Franco's press gives this fact a wide publicity. Newspapers write "on October 15, 1946, a painting exhibition was organized in aid of victims of the Bolshevik terror in Europe", for this, as is well known, is the line of propaganda which reactionaries use everywhere to cloak their own acts, to deceive the people and to excuse their most flagrant offences against democracy. In reality these funds are all spent to assist war criminals to escape justice in their own countries. In the same newspaper which wrote this an announcement reveals the presence in Spain of a Dr. Kleber "delegate of the Catholic movement for central Europe."

Misery and Unemployment under Franco.

Francisco has brought Spain to economic disaster, as his own statistics reveal. Agricultural production has fallen by 30%, writes the Phalangist magazine. On June 10, 1946, the New York Herald Tribune wrote: "Spanish agriculture is decaying for purely economic reasons and the great majority of agricultural workers are poorer than ever. There are now over three million occasional agricultural laborers with no fixed salary or jobs."

The cost of living has constantly risen making still worse the oppressive misery of the workers. Even Franco's press is forced to admit this. In "Economic Herald" on August 23, 1947, it is stated: "Everything is becoming dearer. Prices are higher than ever. Money is scarce for everything. The nation bears the burden." The small number of industrialists who always offered the prices. It is the people who suffer, because the salaries are fixed. The Franco regime is fully able to provide for a quarter of the Spanish population. The American correspondent of the New York Post, a Mr. Hayden, wrote on October 16th, 1947; "Only one-third of the population of Spain can afford a decent meal each day. The rest are in a state of starvation or semi-starvation." The Phalangists admit it too. Felix Garcia, a Jesuit father writes in the Phalangist "El Espanol": "We are living in times of ruthless business, when money flows counts. The administrative corruption in Spain has reached unbelievable heights. This accounts for the two standards we see today - the greatest opulence along side the most appalling misery". This is confirmed by the following figures: There are today more than 20,000 people in Spain with over a million pesetas, often made through the black market and out of the poverty of the Spanish people. Seventy-five landlords alone possess 2,778,018,318 acres of land while 4,773,409 agricultural labourers have not a foot of land. The dukes of Medinaceli, Penderada, and Villhermosa own 43,615,857 acres. In the province of Granada

the new landed aristocracy which has sprung up under Franco owns 50% of arable land, in the province of Jean 50%, in Cadix 58%, and so on. This class owns more than half of the productive soil of Spain.

The cost of living compared with that under the Republic has risen to 534% and black market prices represent a 1,000% over 1936 prices. Salaries have risen no more than 30%. For example, in 1936 a building worker earned 2,20 pesetas per hour and could buy two pounds of bread, two pounds of potatoes, one pound of meat, two pints of wine and one pound of tomatoes, whereas under Franco, the same worker earns 2,50 pesetas per hour and can buy a daily ration of only 3 ounces of bread and one pound of tomatoes.

Today in Spain according to official statistics, there are two million unemployed workers and over three million landless peasants working only seasonally. For the twenty seven million Spaniards living under Franco, there are only 6,300,000 flats and dwelling places. There are two million people living in caves or in huts of tin plate with no sanitation. Yet in the last years twice as many police barracks, fortifications and prisons have been built compared with the number of bridges, schools and houses.

Youth is one of the first victims of the regime. By a law of Franco no apprentice receives full wages until the age of twenty. Daily earnings are very low - 8,25 pesetas, which is the cost of a one-way ticket. Full knowledge of the trade is no qualification for full payment.

The lower middle classes also are gravely affected by the misery in Spain. Students from these families experience the most terrible hardship. The newspaper "Basque Diary" writes: "It is a tragedy for the students of middle class families who have to live on the meagre allowances they can receive from their homes." The newspaper "Informacion" writes: "When the new term begins, families are faced with an enormous expenditure for books, for their student sons and daughters. They must make tremendous sacrifices if they want to see their children study."

Lack of proper food and clothing due to rising prices, work and exploitation only comparable to colonial conditions, and the possibilities of study, and total lack of facilities for physical and intellectual education, have brought about the physical and intellectual ruin of the youth living under Franco. In different parts of Spain, over 70% of various groups of young people who have done compulsory military service have been shown to present symptoms of past or actual tuberculosis. Recent investigations of Basque children have shown that Spanish school children are in a similar plight.

France is selling Spain to foreign monopolist exploitation and as a stronghold for the preparation of a new war.

From the Cantabrian coast to Gibraltar, from the Balearic Islands to Galicia, Spain is rapidly being converted into a colony for the strategic war plans of American imperialists. Franco proposes to turn Spain into a stronghold for the armies of aggression and to sell the soil of Spain in exchange for international and material support to his decaying regime. He proposes to use the Spanish people as cannon fodder for the new aggressors.

His new masters are already calculating upon the possibility of involving Spain in their plans. The Lendon "Daily Mail" wrote on October 7th, 1946: "Among officers and privates of the Spanish army soldiers of peasant origin prevail. They are the best type of soldiers. They can endure for days on end with a tin of sardines and a hunk of bread, sleeping in the open under their cloaks." A speaker from the Washington State Department assured journalists in December 1947 that: "As things stand today in Europe, if the Spanish light the fire, we can count on a faithful ally - Franco". On January 30, 1948, the American paper "United States News" wrote the following: "In a future war the air forces will find in Spain air bases very well protected by ranges of mountains and rivers. It is not generally known that the USA has preserved a certain control over Spanish aerodromes. If American forces have to go into action in Europe, they can be landed at aerodromes, equipped and modernized by the US Air Force. The agreement signed between Franco and the USA in 1945 in respect is still valid". This agreement signed in January 1945 granted rights to the USA A.F. to evacuate troops from Europe across Spain. An appendix was added granting the USA A.F. the right to use these aerodromes whenever it was thought necessary. This additional proof could be necessary of the intentions of the Franco regime. Here clearly is the essential reason for all of the political and commercial representatives of the USA to watch the record of the Franco regime and to incorporate it in the agencies of the United Nations.

Although these facts give the essential picture, here are further details. According to the Americans the full use of aerodromes in the new Madrid. In 1947 US engineers completed five aerodromes of a particular aerodrome. They measure 2,500 yards in length and 70 yards wide. Special runways have been built for night landings. Since January 1945, all private property around the aerodromes has been expropriated for further extensions. Great activity is being made in the extension and modernization of aerodromes in Centro Vizcaya, Alcala de Henares, and Guadalajara. Also under the direction of US engineers and on the basis of private commercial loans, extensions are being made at the aerodrome of Sondica, Bilbao. Last summer a new runway was ready for use. It is 2,700 yards long and 80 yards wide. Engineers have built a lighthouse at Punta Gallatza, Bilbao, and a radio station in Lejuna. In Muntadas, Prat de Llobregat, Barcelona, runways are being built measuring 2,000 yards, others 2,500 yards and 2,900 yards in length, and 100 yards in width. According to Franco's press, over 100 aeroplanes will be able to land every hour. Overtime work is being made to finish extensions at the aerodromes of Lerida, Castellon, Rabasa, Santa Pola, Alicante, Alcantar, Los Llanos, Manises, San Sebastian, Santander, and Vitoric. Nearly ready with modern equipment are aerodromes at Vigo, Sobocul, Rissos, Latoja, Oronna, San Pablo, Cap Haja, Rompesizo, (Malaga), Armilla (Granada), Cadiz, Cordoba, Oceres, Talavera de la Reina, Matacon, Villa Nueva, Burgos, Sorric, Saragos, and Leon. In North Africa aerodromes are ready at Tetuan and Touima; in the Balearic islands, at San Mamat; in the Canary islands at Tenerife, Gando, and Arzacie; in West Africa at Ifni, Ocho, Jubi, and Villa Cisneris, and in Spanish Guinea a new one is being built at Bata.

It is quite clear from the number and position of these aerodromes that they are not being built for tourism in Spain, and they are far too many for transport or commercial use in a country with such striking poverty. They are potential military aerodromes.

In the same way US capitalist interests have a free hand in Spain in modernizing transport, and important roads, bridges, and railways. Besides the military roads built by Franco with the forced labour of republican prisoners of war, US engineers are building new ones. It is very interesting to note that the last one extends from Galicia to the Pyrenees. Galicia is the Spanish province closest to the United States and is very rich in resources of wolfram.

Mr. Andrew W. Robertson, President of the great American House Electrical Corporation and a leading member of President Truman's financial council, had a two hours interview with Franco on May 19, 1948. Two days later he conferred with the directors of Spain's railway monopoly. This conference was attended by Martin Artajo, Minister of Foreign Affairs, Minister Suarez de Villa, Minister of Industry and Commerce, and General Ladrera, Minister of Works. Franco's press reporting on the conference stated that Mr. Robertson had said: "I have come to Spain to study the situation resulting from dollar shortage and I am very favourably impressed. The Company I represent has a great interest in the electrification of Spanish railways. We shall be able to ship material to Spain for thirty million dollars. I believe that in the near future we shall send one hundred locomotives, equipment for twenty minor stations, transformers, turbines, etc." Particular attention is given to the railway from Barcelona to Madrid, where a new electric base is under construction. Thus economic infiltration by foreign capital and monopolist interests develops alongside strategic preparations.

At a meeting of Franco's ministers on April 9, 1948, it was decided to begin at once the construction of telegraph and telephone lines in areas of strategic interest. Among other things, it was decided to extend telephonic communications between the Balearic islands, Ceuta and Melilla, to link up Spain with Morocco and to establish a link between Spain and Alaska.

A US naval mission of a permanent character has been authorized to stay in Spain for an indefinite period. Some time ago the London "Daily Graphic" writes: "Officers from the US Navy conducted a tour of inspection of possible landing sites on the Atlantic and Mediterranean coast." It adds: "A week ago some of the US forces visited the passes in the Pyrenees. In official circles it is thought that in case Spain has to serve as a bridgehead to the European continent, the Spanish ports and aerodromes will play a major role as landed air bases for the US forces."

"US officers have studied every possibility of using the Spanish ports and beaches as possible landing places in case the main ports might be put out of action by air raids", writes the Daily Graphic. That is why Franco is using all available man and material to prepare everything for his new masters. Extensions and works at the following ports have been intensified in the past few years: On the Atlantic coast, at Cadiz, Seville, Vigo, Ferrol, Corunna, Gijon, Santander, Bilbao, Pasajes, Cambados, Villa Garcia de Arpa, Puerto de Gorme, Aviles, Santerce, Puentarrabia and Ondarroa; on the Mediterranean coast at Malaga, Almeria, Cartagena, Alicante, Valencia, Barcelona, Vinaros, San Feliu de Guixols, Palamos, and Motril; and at every port in the Canary and Balearic islands. All these works will cost Franco 4,171,180,372 pesetas. Considering the present economic situation in Spain such expenditure can only be accounted for by the decision of Franco to build up the strategic might of Spain so as to sell it at a higher price to those who prepare a new war.

Another contribution of the petty dictator is the establishment of a refinery plant for petrol from US holdings in the Middle East. A new plant has been built in the Canary islands at Tenerife, with a capacity of 400,000 tons per year which can reach an output of half a million tons. This again could be very useful in case of war. Another such plant has been built by the enterprise Galvo Sotelo at Esvobrera (Cartagena) which has an estimated out-put of nearly half a million tons. Information published in the Havana Diario de la Marina on July 13th, 1948, and in the Vanguardia de Barcelona in May, 1948, reveals that a new enterprise will be established with a capital of 40 million dollars. These petrol refineries will be established by the American California and Texas Oil Company together with two Spanish enterprises, the National Institute of Industry with 25% holdings and the C.I.E.P.S.A. with 20% holdings. The merger will be controlled by the Americans with a majority interest. The American company will provide the machinery, dollars, and technicians. It is proposed to start the construction of two more plants in Tortosa and Cartagena.

Recent news from Germany which has been published all over the world informed the public that in the past weeks former Nazi war factories are beginning to be transported to Spain. The Junker, Lausser Opal - Messerschmitt and other enterprises are being dismantled for transfer to Spain.

Here is a crystal clear evidence of the intentions of the US C. in C. and army headquarters in the case of Spain. The aim is to co-operate with Franco in the colonisation of the country. In return for this, Franco will obtain the means to continue his repression of the Spanish people and to remain in power.

It is clear to everyone and has always been clear that Franco wants war and that his regime can only help lead to war. Franco is a menace to world peace. Yesterday he was a threat to the peace-loving nations as the vassal and aid of Hitler. Today he attempts to place his country's resources at the service of imperialism.

That is why students all over the world have to be on guard against the threat to use Spain in the preparations for a new war against their future and against progress. That is why they have to pledge an increased support to the Spanish people and students in their struggle for liberty and world peace. That is why they have to denounce every step in the plans of the war-mongers and in the coming period to defeat all attempts to introduce Franco Spain into the United Nations. All this they must do in the closest co-operation with the forces of the people, the democratic organisations of workers, women, youth and intellectuals on guard for peace.

The struggle of the Spanish people, and the democratic students of Spain for liberty, independence, and peace.

The Spanish workers are at the head of the struggle to overthrow the tyranny of Franco and of the reactionary classes supporting the present regime. In 1947, there were 200 wide-spread strike actions by the workers. In Catalonia alone and in Vizcaya which are large industrial centres, more than 170,000 workers took part in different actions.

The guerrillas, armed might of the Spanish people against the tyrants, are constantly extending their sphere of operations across the whole of Spain from Galicia to the Levant, from Andalusia to Vizcaya. Last year in the heroic appeal of the unit of guerrillas of the Levant and Aragon, it was said:

"From the zone of the guerrillas of the Levant where the Republican flag rules, we call the Spanish people to unity and struggle against the Franco regime which leads our people to ruin and catastrophes. We are Spaniards from head to foot, just as El Españolado, Mena, Riego, Mariana Pineda, Cristiano Garcia, and Ramon Via, Larranaga and Roza, Augustin Zorua, and Lucas Nuno, inspired by the popular anti-franquist resistance;

"In our ranks there are workers, poor and rich peasants, teachers, doctors, engineers, business men, students, men of right and left, even country clergy who, living in contact with the people, have felt their misery and suffering as a personal burden."

"Guerrillas of the Levant and Aragon, of all Spain, we have taken up arms to continue the purest and noblest national traditions of liberation and we shall never abandon them until the total victory of the sacred cause of the people and of democracy is won."

An example of the extent of the guerrillas' activity is shown by the following: from 1944 to December 1947, units of guerrillas carried out more than two thousand important actions, defeated numerous repressive groups of Franco, exploded many military trains carrying war equipment, electrical stations, and executing justice against many fascist criminals.

Beside the workers and the guerrillas, the peasants play an important role in the struggle. The peasants who received five million hectares of land during the Republic, as a result of the work of the Minister of Agriculture, Vicente Uribe, employ all means to sabotage the agrarian policy of exploitation under Franco. In 1947 alone they hid five million quintals of flour and nearly five million of maize, barley, fodder. But the most effective aid of the peasants to the republican cause is expressed in their assistance to the guerrillas.

Spanish youth fights beside the people for a free democratic Spain. The Federation of United Socialist Youth of Spain works in illegality and groups the most active and progressive elements among the workers and peasants. The underground organizations of this Federation have played a valiant part in strikes in the textile and heavy metal industries in Barcelona, the Basque country, Madrid, the Levant and Andalusia. They have organized the guerrillas brigade, Jaime Girabau, and taken part in the commemorative actions of April 14th, the first of May, and the 18th July. They edit and distribute the papers Juventud, Combate, Gasten en Alkartasuna, Juliol, Juventud Redusa, etc.

Active resistance in the university and student resistance in Spain is organized by the Federal Union of Hispanic Students, UFEH, by the National Federation, FNEC, of Catalonia, and by the University Federation, FUE, of Buzkadi, the Basque country. In 1946 - 47 Catalan students organized a series of manifestations and protests against fascist education in the university, demonstrated and fought in the streets against the Franco police. In 1947 when Franco visited Galicia the students of the university of Santiago demonstrated against him in public. The students who fight among the guerrillas of Galicia,

launched a manifesto calling all students to fight under the banner of UPER against the Franco regime. The students of the faculty of political and economic science at Madrid, at the commercial school of Bilbao, and those of San Sebastian, declared a series of important strikes grouping more than 10,000 students against the regime during the years 1947 - 48. "University front", underground paper of the UPER, appears in Madrid and Valencia.

The democratic Spanish intellectuals have a great underground activity against the regime of Franco. Organised in the Union of Free Intellectuals they participate in direct action and publish their papers "Democriteo" and "Our Time", denouncing Franco and his fascist cultural policy, participating in the guerrillas movement and the resistance in general.

Indivisibly united in all these struggles, Spanish women fight with a model heroism, as members of the Union of Spanish Women, helping the prisoners and victims of terror, helping the guerrillas and organizing actions of solidarity to intensify the struggle for liberty. In the markets and squares, in the factories and workshops, in the queues and at the gates of the prisons, Spanish women increase the hatred of the Franco regime.

Even in the prisons and concentration camps the banner of the Republic is never abandoned. At Alcala de Henares, the prisoners organized hunger strikes of one week in protest against the situation of their condemned colleagues. In the prison of Madrid, the prisoners refused to break ranks and maintained their solidarity in honour of and in protest against the deceased and of their colleagues. Even in the most inhuman conditions, where many young prisoners are left in small boxes without light, air, and with insufficient water and bread, the so-called "coffin-cells", the struggle against Franco is maintained. At Sanjurjo the prisoners organized a hunger strike demanding the improvement of conditions. In May 1947, the prisoners of a provincial goal at Madrid, in protest of their degrading and republican flag. Protesting against the ill-treatment of their comrades, 1,500 prisoners at Puerto de Santa Maria, made a hunger strike of several days.

These few illustrations of the struggle of the Spanish people show the firm will of all classes of all progressive men and women to continue the struggle against Franco until, in spite of his foreign support, the Phalange, the independence of Spain and its democratic republicanism are assured.

Today as yesterday, the struggle of the Spanish people is the struggle of all humanity fighting for a just and stable peace, for independence and the freedom of the peoples of the world.

D 921

II

THE INTERNATIONAL UNION OF STUDENTS
P. R. A. H. A. II: VOJTESOKA 12: C.S.R.

5/GL/155

March 18th, 1949

OPEN LETTER OF THE INTERNATIONAL UNION OF STUDENTS TO THE STUDENTS
OF HOLLAND

The International Union of Students addresses an appeal to the students of Holland, to their national organisation, the Nederlandse Studenten Raad, and to all other student organisations on the subject of Dutch atrocities in the war in Indonesia. Since the attack of the Dutch armies against the sovereignty of the Indonesian Republic in December, 1948, each day brings new evidences of terror against the civil population of the Indonesian Republic and against the youth and students. One of the United Nations observers reported the killing of a small child by a Dutch soldier of which he was a witness. Letters sent by Dutch soldiers to their relatives have spoken of the brutal tortures to which captured patriots are submitted. These facts have found a reflection in all sections of the Dutch and international press and there have been many protests and expressions of concern from Liberals, Catholics, Protestants, as well as from progressive, trade-unionist, and youth and student organisations in Holland.

Confident that the Dutch people and students desire world peace and do not wish to exploit and oppress the youth and people of other countries, the IUS requests all student organisations in Holland and especially the Nederlandse Studenten Raad to examine this situation and to express a clear opinion about it.

The IUS and many of its member organisations have already protested both against the invasion of the Republic and against these crimes. Clearly they are a matter of concern for students everywhere and a particular responsibility of the students of Holland. The invasion of the Republican territory and the succeeding actions have been an occasion for flouting and sabotaging the principles and decisions of the United Nations, thus weakening the effectiveness of this organisation in its work for peace. It is clear that neither the so-called "police action" nor the brutalities accompanying it can be pardoned by the democratic youth and students of the world and that these actions are a direct disservice to the cause of peace, which is the cause of all democratic students.

A short while ago, the students were informed of the murder of Sumarsono, leader of the socialist youth movement, by the Dutch troops, and in the last few days news has come of an even more hideous atrocity. In face of the growing resistance of the partisan armies in which students and young people play an important role, the Dutch troops have carried out a reprisal in Djokjarta, executing sixty Indonesian students by electrocution. This reprisal was made against the students after a successful partisan attack on Djokja.

Increasingly every day, young Dutch citizens are dying in Indonesia, not for the cause of freedom and peace, but in pursuit of an aggressive war against a state and people whose independence has been recognised even by the Dutch authorities.

The Dutch people and students know from their experience the characteristics of fascist terror. They suffered and fought under the German occupation, and Indonesian students in Holland joined them in their resistance groups against the Nazis. Hence the Dutch students can appreciate the fight of the Indonesian people and youth against the imperialist invasion of their country and the same fascist methods of terror which typify this action.

Believing that this can and must be understood by the Dutch students in their own interest, and that they cannot tacitly support such policies, the IUS appeals to them to express their opinion and to give their assistance to their Indonesian colleagues in their struggle for independence.

Those who are responsible for aggression in Indonesia do not help the students in Holland or accede to their demands for peace and a better future. They employ foreign aid given to Holland not to assist in building the prosperity of the country but directly for the subjection of another people.

Confident that the students of Holland desire friendship and understanding with their Indonesian colleagues, the IUS appeals to them to afford all material assistance possible to the Indonesian students in the form of scholarships and relief, to demand the termination of the aggressive war, and to protest against the acts of fascist barbarism perpetrated against the civilian population, the youth and soldiers of the partisan armies.

The students of the world have been informed of this letter of the IUS, and will await the answer of their fellow students in Holland.

For and on behalf of the
INTERNATIONAL UNION OF STUDENTS

Josef Grahman
President

Thomas Madden
Secretary

U. S. A. + 08921

Communique de Presse du 13 septembre 1948

II leme Conseil Annuel de l'Union Internationale des Etudiants.

Depuis quelques jours, les délégués étudiants de 40 pays siègent à la Cité Universitaire de Paris au 11e Conseil annuel de l'Union Internationale des Etudiants. Des Délégués sont venus de tous les continents pour ces assises importantes aux cours desquelles doit être discutée de façon approfondie la politique de l'UIE au cours de l'année écoulée et préparer le programme pour le prochain exercice. Les délégués ont entendu d'abord le rapport du Comité Exécutif de l'Union Internationale qui présentait un tableau de la situation des étudiants dans le monde en même temps qu'il retraçait les activités du secrétariat permanent dans les divers domaines: coopération, publicité, sports. Les délégués ont ensuite présenté les rapports au nom de leurs Unions respectives et ont donné leur avis sur le rapport du CE qui a réuni l'approbation de presque tous les délégués présents. Certaines communautés étudiantes, soit parce qu'elles se sont trouvées à l'écart des événements, soit encore parce qu'elles sentent mal tenues au courant de la situation actuelle, sont encore réticentes aux appels ~~aux délégués~~ de l'UIE mais à chaque fois, l'unité des étudiants démocratiques se renforce et chaque année l'UIE voit grossir le nombre de ses membres.

Le Conseil se déroule sous le slogan Paix, Indépendance nationale, Démocratisation de l'Enseignement. Ces trois thèmes préoccupent au premier chef les jeunes intellectuels qui sont bien décidés à suivre les traces de leurs aînés dont on connaît la prise de position à Wrocław, il y a quelques semaines.

Les délégués des pays d'Amérique du Sud, parlant au nom des jeunes intellectuels de ce continent, ont dénoncé nettement la politique agressive des capitalistes américains, l'emprise de l'impérialisme sur la vie politique économique et culturelle de leurs peuples.

Les étudiants démocratiques des Etats Unis, membres de l'American Youth for Democracy et de l'Association des Etudiants en Médecine des Etats Unis, ont dénoncé pour leur part les violations continuelles des droits démocratiques des universités dans leur pays et mis en garde les étudiants d'Europe et du monde contre les conséquences néfastes du Plan Marshall;

Les étudiants de Chine ont rappelé la guerre criminelle menée par le gouvernement fasciste de Chiang Kai Shek avec l'aide des impérialistes américains contre le peuple chinois, et évoqué la lutte héroïque des étudiants démocratiques unis dans la Fédération Nationale des Etudiants de Chine.

Les délégués hindous ont stigmatisé l'action de leur gouvernement qui couvre de son autorité les persécutions d'étudiants aux Indes et fait arrêter les dirigeants des mouvements étudiants, sous le prétexte qu'ils sont en rapport avec l'UIE et la Fédération Mondiale de la Jeunesse Démocratique.

Des lundi, les commissions ont entrepris la discussion des rapports de départements et vont dicter les lignes générales pour l'activité future de ces départements.

Nouvelles.

Dimanche soir, tandis que les délégués dinaient, quelques vandales ont déchiré des documents exposés par les étudiants du Viet Nam et d'Espagne. Les délégués français ont aussitôt protesté violemment contre ces actes qui sont en contradiction avec l'esprit libéral des étudiants français et ont l'une déclaration officielle devant le conseil pour dénoncer les auteurs de ces dégradations.

Samedi 11 septembre, les délégués de l'UIE ont été reçus par le Président de la République française M. Vincent Auriol qui a exalté le rôle des jeunes intellectuels et souhaité que la jeunesse ait dans la défense de la paix, plus de courage encore qu'elle n'en eut dans la défense de la démocratie au cours de la dernière guerre. Il souligna aussi que les étudiants, n'étant pas encore des hommes d'état, devraient montrer pourtant la voie de l'entente aux délégués de l'Assemblée des Nations Unies qui se réuniront dans quelques jours à Paris.

Au Conseil, on rencontre une forte délégation d'étudiants de la Chine du Nord, qui a représenté la jeunesse de son pays au Conseil de la FMJD à Varsovie. On note également la présence des étudiants démocratiques des Etats Unis, de ces étudiants qui mènent une ardente campagne pour que leur pays retrouve la voie tracée par le grand président Roosevelt, qui mènent campagne pour la suppression de toutes les discriminations qui marquent la vie universitaire aux Etats Unis. Ces délégués ont été particulièrement applaudis lors de leurs interventions.

On regrette l'absence des délégués de la République Indonésienne, qui n'ont pu obtenir la permission d'entrer en France car leur pays n'a pas été reconnu par le gouvernement français.

Une importante exposition - laquelle participent les étudiants de France, d'Italie, de Hongrie, de Norvège, de Danemark et qui comprend aussi des sections réservées à l'UIE et à la FMJD, remporte un grand succès auprès des délégués.

UITTREKSEL

Voor OD 921 Naam

Origineel in FD 8868 Naam ROHAN A.T.

Volgnr. Agnr. Aard van het stuk achterkant van enveloppe

Afz

Datum

SOEIJONG

International Union of Students

Mezinarodni Svaz Studentstva

Praha 11, Vojtěšská 12

CSR

Uitgetrokken door EP Afd./Sectie ACD /PA Datum 1.9.49

Op aanwijzing van

Whele
G E H E I M

Volgno.

15 DEC. 1948

Datum: 14-12-48

ACD/ 51557

Verbinding: 19
A/14 no. 970'48
Onderwerp: Ned. Studentenraad
Bijlagen: 1

Bijgaand doe ik U toekomen een film van een verslag van:

- a. de delegatie van de Nederlandse Studenten Raad, aanwezig op de Council Meeting der International Union of Students, gehouden van 8-20 Sept. l.l. te Parijs; en
- b. de voorbesprekingen dezer delegatie, in verband met de onder a. bedoelde Council Meeting, gehouden van 4-6 Sept. l.l. te Brussel.

GEZIEN:

UITREKSEL
Cl. : PD 0068
Ag.no.: 49.77.0
Voor : a.d. 921

P.I.

VII

INTERNATIONAL UNION OF STUDENTS
P.R.A.M.A.I.L. Vaitobaka 12. CSR

PID:GL:6

FINAL PRESS COMMUNIQUE OF THE IUS COUNCIL -- PARIS, SEPTEMBER, 1948

The second annual Council Meeting of the International Union of Students has just completed its work at the Cité Universitaire, Paris. Despite war, political, transport and visa difficulties in many areas, this Council was representative of a wide variety of national student organisations, from all continents, and of different opinions.

Students attending the Council came direct from Australia, from both areas of China, and from Ecuador; delegations came from South East Asia, from Canada, the United States, from all parts of Europe, and from the Soviet Union.

Altogether, 148 delegates and observers from 39 countries attended the Council; 14 more countries were willing but unable to send delegates because transport or visas could not be obtained. 14 fraternal delegates attended the meeting. A total of 2,013,000 students were directly represented, while the increase of student membership of the IUS through increase of membership of member organisations and three new affiliations (Belgium, Iraq, and East Pakistan) is more than 500,000 students. 54 countries are now represented in the IUS. Delegates from Albania and Trieste were not able to attend because their visas from France were granted too late. The delegate from Indonesia was not granted a visa. In general, delays in granting visas caused the Council to begin work one day late.

Absence of Dissension -- Students' Unity Reinforced

Before the meeting began, and even during its course, some reactionary newspapers spoke in dark terms of probable division, prophesying that the unity of students in their international organisations would be broken by political dissension. At this time there may have existed among a few delegations, some apprehension and an acute awareness of some difficulties likely to arise. At the meeting itself, there was no division on principle, no unilateral ultimatums, no delegations which left, or tried to break up or hinder the meeting.

Whenever misunderstandings arose, appeal was made to the best interests of the whole student body and immediate steps taken spontaneously to bring about agreement and keep an atmosphere of good-will.

One Year of Work for Peace and Student Progress

The work of the past year was reviewed and approved. The International Union of Students and the World Federation of Democratic Youth organised two great regional conferences - for South East

Asia, at Calcutta, and for Latin America, in Mexico. Both greatly strengthened students' work for national independence and progress in these areas. A great campaign had been organized on November 17th, International Students Day, relief and direct support being organized for colonial students and students fighting for the national independence of their countries. Campaigns of support were organized on a world scale for support for persecuted students in Spain, and for the re-opening of schools for Chinese students in Siam. This last campaign culminated in a successful IUS request that this be taken up by the Human Rights Commission of U.N.O.

Medical students from 25 countries attended the successful students' International Clinical Conference in London last July. A sanatorium was established for students in Central Europe; the IUS held most successful Summer and Winter Games and Sports Conferences; began the establishment of a Model Farm, and issued widely on International Student Identity Card. Just before the Council meeting, the IUS obtained consultative status with UNESCO.

1. General Lines of Policy Re-affirmed

The Council re-affirmed the general lines of policy and common action taken during the past two years. Students share common problems and common dangers, which arise directly from the threat of a world-wide atomic conflagration from imperialism, and from material, cultural and educational needs. Those dangers and problems were repeatedly emphasized on all sides of the Council, which re-stated in clear terms its policy, directed to achieving a united students' contribution to the maintenance of peace, the independence of peoples, and the democratization of education.

2. Condemnation of War and Aggression

The Council was unanimous that a stable peace is an essential for students and youth, as for all people. It condemned the mis-use of scientific resources, personnel and research facilities for the manufacture of atomic weapons of destruction and bacteriological agents of war. The Council expressed concern at growing re-armament drives, war propaganda, and the creation of military blocs. Many delegations pointed especially to those already formed under the leadership of British and American monopolies in Western Europe, Latin America and South East Asia as constituting a serious danger to World Peace. In strong terms, the Council condemned colonial oppression, suppression of liberties of students and youth in the Middle East, in Greece and in Spain, and opposed to economic aid outside the framework of the United Nations. The Council promised support for all student groups in Germany who will work sincerely for a democratic country, and pledged its support to all students persecuted, for their efforts for peace and democracy in all parts of the world.

where war is now raging, as in Palestine, Greece, Viet Nam, Indonesia, China, Malaya, and Burma, students are directly concerned, whilst students the world over are affected. The Council called on all students to oppose those instigating war and to support students fighting against remnants of fascism and aggressive imperialist forces.

The Council recognised the close connection between war preparations, rearmament, and the increasing economic difficulties of students in many parts of the world. Great shortages mean decreased education grants, less scholarship, increases in fees, sharp increases in costs of living, including students, already economically hard-pressed.

3. Big Drive for Peace, to Solve Urgent Student Problems, and Improve Students' Material Conditions

International Students Day, November 10th, will be a world-wide students' peace demonstration against the imperialist Zionist war. Great rallies of collaboration will be held in need, especially in colonial countries, to bring students together with exhibitions, cultural programmes, and other work showing the relationship of the University to the peace work of students for peace.

More intense work is to be done on University campuses. There will be student talks against illiteracy in Africa, Latin America, and South East Asia, teaching the masses to fight with a view to removing all forms of racial discrimination, the same doctrine of racial superiority. Great work will be done to social and racial discrimination on campuses and in universities. Students will increase their work of solidarity to help their fellow students, will demand international legislation, and struggle for student representation in all bodies deciding their future.

Concerning their material needs, students will demand an increase of fees and work grants, and will demand proper health services and housing, and will demand and for the inclusion of the student in national security projects.

To this end, national conferences will be held to discuss problems in detail, and a Student Needs Committee will be set up to co-ordinate these efforts.

4. Plans for Future Work

For students in colonial countries, work will be done for national independence, including the teaching of their own language, and all possible work, including scholarships, and other help will be given in order to help their own

efforts and not as a form of charity. An example is the project to send a team of students to West New and an Ambulance to Indonesia.

There will be organised: wall newspapers for the student colleges, new publications on a variety of student problems, work teams for reconstruction and exchange for professional experiences, Winter and Summer International University Games to be held in Czechoslovakia and Hungary. Seminars on problems of organisation for student leaders and specialised conferences for student sanatorium workers and other groups of technicians; work for the improvement of university teaching. On the basis of the experience of the London International Students Clinical Congress, a Student Needs Conference and Architectural Students Conference will be held.

5. WORLD STUDENT FESTIVAL

Plans were begun for an International Students Festival, a mass manifestation for the Summer of 1949 to bring international organisation close to its individual members in whose interest all these plans will be prepared.

International competitions are to be organised between students in art, literature, and various aspects of student work, and a wide programme of activities is to be undertaken.

This international gathering of students from all over the world will be conducted in close co-operation with the coming World Youth Congress of the World Federation of Democratic Youth.

6. New Officers Elected

At the end of the meeting, the following officers were unanimously re-elected:

Josef Grohman, President /Czechoslovakia/; Pierre Trouvat, French Vice-President; Alexander Sholihin, Soviet Vice-President; Tom Madden, General Secretary /England/; Giovanni Berlinguer, Treasurer /Italy/; new vice-presidents were elected from China and the USA, and Executive Committee members from India, Egypt, Ecuador, Cuba, Australia, Spain, Yugoslavia, Ukraine, Denmark, and Poland.

7. Students Meet President and French Intellectuals

Delegates were received by the President of the Republic and many national and international organisations. The Council delegates met and dined with prominent French intellectuals from all fields, including artists, writers, engineers, and architects, who had recently returned from the International Conference of Intellectuals held at Wroclaw, Poland. Visits

were conducted in Paris and to outlying places of interest. The meeting concluded with a friendly international dance at the Maison Internationale.

8. Students Strengthen Their International Co-operation

Thus students have rejected the warnings and pressures of all who would like to see them divided. There will be no student blocs established. Students will be united in their fight for a stable peace, national independence, and the democratisation of education. Even some students who were not always satisfied with some aspects of the work of their organisation, faithfully declared their opposition to division and their loyalty to the guiding principles of work for the future. They have participated actively and enthusiastically in elaborating future plans.

The members of the International Union of Students have once again given a lesson in international co-operation and an example to all who seek sincerely the way to peace. They are united in their work for Peace, National Independence, and a Democratic Education.

PRESS AND INFORMATION DEPARTMENT
of the
INTERNATIONAL UNION OF STUDENTS

VERSLAG VAN DE DELEGATIE DER N.S.R. NAAR DE COUNCILMEETING DER I.U.S.

te PARIJS van 8 - 20 Sept.
1948.

FOTO
No. 19.

Naast het in bovenstaande titel bedoelde verslag biedt de delegatie tevens een verslag aan van de op 4 en 5 Sept. 1948 te Brussel gehouden voorbesprekingen tussen delegaties die bezwaren hadden tegen het algemene I.U.S. beleid.

Gezien het feit dat de N.S.R. thans een vrijwel vaststaand, te weten afwijzend, oordeel heeft t.a.v. de I.U.S. zijn in dit verslag de feitelijke toedracht en de meer persoonlijke indruk welke de gebeurtenissen op de delegatie maakten, niet strikt gescheiden gehouden.

De delegatie meent een uiteenzetting van de geschiedenis der I.U.S. achterwege te kunnen laten daar deze genoegzaam is uiteengezet o.a. in de delegatieverslagen 1946 en 1947.

In de maanden voor de councilmeeting is de delegatie enige malen bij-een geweest, teneinde op grond van het binnen de N.S.R. naar voren gebracht, te komen tot een nauwomschreven instructie. Tevens trachten de leden en hun plaatsvervangers zoveel mogelijk contact te krijgen met andere delegaties, hetwelk gedurende de Council een steun bleek doordat men de schuchtere terreinverkenning in gesprekken achterwege kon laten om direct ter zake te kunnen komen.

Dank zij de goede zorgen der Belg.Ned. arriveerden twee leden der delegatie in de avond van 6 Sept. te Parijs.

De volgende ochtend zou de Council geopend worden, doch dit werd één dag uitgesteld omdat diverse delegaties nog niet gearriveerd waren, waarbij met name visa-moeilijkheden van de zijde der Franse regering een rol speelden. In dit verband zij opgemerkt dat de oorspronkelijk aangewezen Indonesische gedelegeerde, Soedjono, nimmer deze moeilijkheden heeft weten te overwinnen.

Een delegatielid trachtte de delegatie ingeschreven te krijgen, doch bij monde van Carmel Brickman rezen er moeilijkheden, met name dat eerst de vorige avond (6 Sept.) de I.U.S. een brief had verzonden aan de N.S.R. met de mededeling dat men één observer kon zenden. Het delegatielid kon zijn (zij het in het netje gehouden) verwondering hierover niet onder drukken, hetwelk echter vooralsnog geen resultaat had. Wel bloken twee andere Nederlanders in het bezit te zijn van observerkaarten, te weten één observer voor Pericles en één observer voor de

's Avonds was de delegatie, logerend in het College Neerlandais, weer compleet. Gezien o.a. het feit dat geen regeringssubsidie voor deze delegatie was verkregen, werd besloten te trachten toegang te verkrijgen voor twee observers. Dit gelukte de volgende dag. Woensdag 8 Sept. werd de Council geopend. De gebruikelijke speeches werden afgestoken. Tijdens Trouvat's (Frankrijk) rede werd een ogenblik stilte in acht genomen voor Pres.Denesj, die tweemaal als gasthoor van een rogerend lichaam der I.U.S. was opgetreden.

Madden (secr.) deelde mede dat het vereiste quorum (de helft van het aantal landenleden) nog niet aanwezig was.

Dit werd eerst de volgende dag bereikt toen 29 landen met 68 gedelegeerden (van de 52 landen) aanwezig waren.

Donderdag 9 Sept. (Grohman zit voor:) Bert Williams, secretaris der W.F.D.Y. leest een boodschap aan de Council voor. De banden tussen I.U.S. en W.F.D.Y. groeien met de dag in hun gezamenlijke strijd tegen elke onderdrukking. Vooral de nieuwe, uit het faeisme opkomende groep in Amerika welke tegen de vrede is, moet het ontgelden. Dit was de eerste speech van een soort zoals de delegatie er nog veld te verwerken zou krijgen. Toon en inhoud waren in de beginnen wel wat ontstellend, doch later zou de delegatie die andere, achtbare delegaties geen begrijpen die soms een hele dag statiticken zaten te maken van het gebruik der woorden: democracy, Anglo American imperialism, Marshall-plan, warmongers etc. etc.

Madden geeft een kort credentials report. Tot ongenoegen van enige delegaties kan hij nog geen uitgebreid rapport geven. De Engelse delegatie, bestaande uit ervaren I.U.S. -Councilgangers, loest als steeds gedurende de Council enkele praktische

en constructieve voorstellen aangaande agenda en werkwijze. Grohman leest het 24 pagina's tellende Executive Committee rapport voor.

Vrijdag 10 Sept.: Bratescu (Roemenië) zit de vergadering voor. Voorlezen van een subsidiair rapport over Zuid Amerika. Carmel Brickmann brengt verslag uit over haar reis naar en de toestand in Zuid Oost Azië.

In de namiddag begint de discussie over het E.C. rapport. Engeland dankt voor uitgebreide inlichtingen, doch vraagt om een effectiever praktijk. Het Marshall plan is op provocerende wijze behandeld. Dit verstoort eenheid binnen I.U.S., een eenheid waarin zij voor de toekomst blijven geloven. België: weerlegt de beschuldigingen over de bijeenkomst te Brussel en zegt reeds documentatie hierover aan het secretariaat te hebben gegeven, aan welker vermenigvuldiging wordt gewerkt. Polen: gaat nog eens uitgebreid het hele E.C. rapport langs. De I.U.S. zal sterker worden ondanks de splitsende krachten vooral van het westen. In deze landen zijn nog andere krachten en de reactionairen plaatsen zich buiten onze rijen. Valt Zwitserland en de vrije Tsjechen aan. Kan niet begrijpen waarom men vraagt naar meer praktische doeleinden. In de middagzitting wordt eerst de delegatielijst, behoudens enkele twijfelgevallen goedgekeurd. Tevens worden de standing orders door de vergadering, na enige Engelse amendementen, aangenomen. Indien observers het woord wensen, zal van geval tot geval een beslissing door de Council genomen worden. Roemenië: behandelt op tamme wijze het E.C. rapport.

Zaterdag 11 Sept.: Bratescu zit de vergadering voor. Vertegenwoordigster der U.N.O.S.A. spreekt. Noorwegen en Denemarken voeren het woord. Men krijgt de indruk dat zij zich momenteel op de vlakke houden, daar ze al hun energie zullen gaan concentreren op de Praagse gebeurtenissen, welke later behandeld zullen worden. Inzake Marshall plan van zelfde mening als Engeland. Noord Afrika: keert zich in een heftige rede tegen alle kolonisatie. Het hevige applaus verbaast de delegatie al niet meer. Schotland: roept op tot wederzijds begrip. De belangstelling der delegatie neemt aanmerkelijk toe als Trouvat (Frankrijk) het woord neemt. Hij acht het rapport niet bevredigend om vorm en inhoud.

1. Is het te dik en slecht gedocumenteerd.
2. Er staan dingen in die niets met de IUS te maken hebben, bv. het Marshallplan, om over persoonlijke aanvallen als op Ellis maar te zwijgen.
3. De IUS dringt zich in de politiek der NUS. Hij vraagt het E.C. een aan Frankrijk gerichte brief terug te nemen. Het gaat echter om alle brieven aan alle landen.
4. Een enkele regering is ideaal. In dit rapport worden echter van bepaalde landen de goede, van andere alleen de slechte naar voren gebracht. Men zou een beter rapport krijgen als men een overzicht kreeg van de problemen en wat studenten t.a.v. deze gedaan hebben.

Belgie, Syrie en de Libanon, Australie, Vietnam, Ecuador en Venezuela en Oostenrijk (Union Democratischer Studenten) voeren het woord.

Canada: meent dat er enige misvattingen in het EC rapport zijn. Zij wensen lid te worden. Doet beroep op eenheid der studenten. De Oostenrijksche Hochschulerschaft ontkent beweringen aangaande Oostenrijk in het EC rapport.

De AIMS (Ass. of Internal and Medical Students-USA) - gedelegeerde prijst in een rustig, gedocumenteerd betoog de lijn der IUS. Hoopt dat de UBNSA lid zal worden.

Fel keert Hongarije zich tegen het Marshallplan en de ISS, die fascistische studenten, welke niet naar hun land willen terugkeren, helpt en tegen Trouvat.

Berlinguer (Italia-Coordinating committee o.a. van Jeugd Front; penningmeester) keert zich fel tegen Marshallplan, de bijeenkomst te Brussel (applaus) en Trouvat.

Zondag 12 Sept.

Eerst vraagt een andere Italiaan het woord naar aanleiding van B's rede. Moet echter nog wat wachten.

Ausland: M.pl. blijkt agressieplan van het Amerikaanse imperialisme te zijn. Wordt demagogisch.

De gedelegeerde der Italiaanse Architectonische studenten brengt nu als point of information naar voren dat hij het niet eens is met B's feiten en algemene houding, speciaal t.a.v. Mpl.

Engeland zet enige gegevens uit de Russische rede aangaande de democratisering van het Britse onderwijs recht.

China blijkt verbaast te zijn over Trouvat's rede en bangst over een verder opdringen der Amerikaanse regering in China.

Zweden vraagt zich af of de IUS overeenstemming zal bereiken, waar UNO en Foreign Ministers het niet kunnen. Er is gevaar dat de IUS zal splitsen vanwege politieke kwes-ties. Deze Council moet een gemeenschappelijke basis vinden. Volgt men een partijdige lijn, dan een aantal landen eruit. Spanje is het met het EC rapport eens.

Bert Williams (WFDY) vraagt directe actie op het punt van twee veroordeelde Spaanse studenten. Er zullen telegrammen verzonden worden.

India (AISE) waardeert Carmel Brickman's reis zeer.

Als Joegoslavië het spreekgestoelte beklimt, klapt Oost Europa niet.

Trouvat, Ellis, Scandinavië en Mpl. worden aangevallen. Dankt de Sovjet delegatie voor haar bijdrage tot deze discussie.

Israël, Irak, American Youth for Democracy (die als insider de ware bedoeling van het Marshallplan blootlegt) en West-Indië (IUS moet politiek blijven, zie constitutie) voeren het woord.

Frankrijk en Vietnam dienen gezamenlijk een resolutie in naar aanleiding van het vernielen van de Vietnamsche stand ter Council.

TsjechoSlowakije bespreekt de vooruitgang in zijn land sedert de laatste maanden, aantonend dat deze geheel in de lijn der IUS constitutie ligt. België krijgt gelegenheid in te gaan op beschuldigingen van Italiaanse gedelegeerden aan adres van bijeenkomst te Brussel.

Trouvat is zo vaak aangevallen en krijgt het woord. Doch voordien somt Grohman Pierre's verdiensten op voor de IUS o.a. het doen mislukken van de sportconferentie te Leiden.

Trouvat acht het middernachtelijk uur te ver gevorderd om lang te spreken.

Frankrijk wil in zijn critiek niet negatief zijn, maar positief.

12, 13 en 14 Sept. kwamen de diverse commissies bijeen.

Sportdepartement: VIII winterspelen zullen van 29 Jan tot 6 Febr. 49 in TsjechoSlowakije (Konose) gehouden worden.

X zomerspelen zullen te Boedapest plaats vinden.

Alle landen zullen een uitnodiging ontvangen, zoals in het reglement is vastgelegd. Een voorstel om de reiskosten van een of meerdere deelnemers van elk land hoofdelijk om te slaan, stuit af op allerlei bezwaren. Het organiserend committee zal geadviseerd worden wat geld terzijde te leggen voor sommige gevallen.

Engeland is in deze commissie org. practisch en tracht nationale onafhankelijkheid zoveel mogelijk te behouden.

Central Travel and Exchange Department: Geen bijzonderheden van groot belang. Men hoopt deze winter een conferentie te houden.

Press. and Information Department: Getratt zal worden het World Student News zo spoedig mogelijk, zij het in kleiner formaat weer te laten verschijnen.

Economic, Social and Health Department: en Relief and Assistance Department. Na uitgebreide discussies besloten beide bureaux samen te voegen. In deze commissies uitgebreid de verhouding tot ISS en MSR behandeld.

Teneinde het bureau vruchtbaar te kunnen laten werken, stelt Engeland een kleine conferentie van experts voor, omdat men nu drie jaar toch eindelijk ter zake moet komen. Felle oppositie hiertegen. De koloniale en afhankelijke landen wijzen er op dat experts de studentennoden niet kunnen oplossen, daar het grondprobleem de nationale onafhankelijkheid is. Het Oost Europese voorstel om een grootsche manifestatie bijeenkomst te beleggen weet een stemmenmeerderheid te verkrijgen.

Terzelfdertijd speelt zich een gelijke strijd af in de Sportcommissie tussen het praktisch ingestelde Westen en het Ideologisch, manifesterende Oosten en Zuid Oost Azio.

Bureau of Students Fighting Against Colonialism.

Het Westen beklemtoont sterk dat de IUS er met brieven schrijven alleen niet komt, maar dat er daadwerkelijke hulp als relief, scholarships etc. verwacht wordt. Het Oosten blijft vooropstellen dat er zonder nationale onafhankelijkheid geen verbetering is te verwachten.

Intellectueel Cooperation Departement.

Het voor ons belangrijkste punt is hier het Medical Faculty Bureau en het eerste International Clinical Congress in Engeland zomer 1948.

De Heren Krusinga en ~~van~~, die dit met 2 andere Nederlandse godo-
leerders bijgewoond hebben, kwamen speciaal voor dit onderdeel naar Parijs. Door misverstand (?) arriveerden zij echter te laat. Men kan niet aan de indruk ontkomen dat dit praktisch georganiseerde con-
gress, ondanks de verklaring dat "the enemies of the IUS were soundly beaten", niet geheel volgens IUS verwachtingen verlopen is. De commissie beveelt dan ook aan dat "this Council reaffirms the role of the faculty bureaux as integral sections of the ICD. "Zwakke" punten in de conclusies van het congress worden verbeterd, aanbevolen en aangenomen.

Aan de praktische activiteiten mogen non-members deelnemen.

Donderdag 16 Sept.

Rust (Engeland) zit de vergadering voor,

Madden: geeft inleiding tot membershipreport.

Observer van Nat. Intercollegiate Christian Council (USA) bevestigt het eind van het lidmaatschap vanwege de Tsjechische kwestie (Ellis is hier lid van) Ziman (Nw Zeeland) becritiseert het rapport als zijnde onrealistisch en onjuist. Zonder bewijs zegt men van diverse landen dat de studentenleiders tegen de studenten wil in handelen en aan de andere kant treden hier kleine groepen op namens hele landen. Zo komt het representatieve karakter in gevaar en daarmee ook zijn lidmaatschap.

Madden merkt in zijn antwoord o.a. op dat hier geen nationale opinies uitgedrukt worden, doch de opinies van democratische studenten. Leden kunnen zijn kleine groepen die overal voor de IUS werken. En kleine groepen kunnen groeien.

Lang wordt er weer gepraat over het Oostenrijkse lidmaatschap, waarbij de Hochschulenschaft tegenover de Union Demokratischer Studenten staat. De situatie is er niet veel veranderd. Men krijgt de indruk dat men in Oostenrijk niet weet wat men wil. Besloten wordt de trachten door een commissie beide partijen tot overeenstemming te brengen, waarna E.C. beslissing kan nemen.

Dan wordt zeer uitgebreid de Canadese aanvraag voor lidmaatschap behandeld. Canada zegt hier te komen vanwege hun verantwoordelijkheid voor de eenheid onder de studenten. Wensen tijdens de Council lid te worden.

Spanje, Roemenie, Rusland en Berlinguer geven hun verontwaardiging en achterdocht de vrije loop, speciaal Canada's circulaires en de Brusselse bijeenkomst worden aangevoerd. Men wenst eerst Canada's loyaliteit bewezen te zien. Engeland en Frankrijk steunen Canada. Met algemene stemmen (behoudens 4 onthoudingen van India welke later worden teruggenomen) besluit men een IUS commissie te zenden naar het nationale congres in December a.s. om te zien of het Canada werkelijk ernst is met de principe der IUS, waarna het EC een beslissing zal nemen. Een amendement van Trouvat om Canada hier stemrecht te geven wordt op Canadees verzoek teruggenomen, daar het hier niet gaat om stemmen, maar om het geweten van iedere individuele gedelegeerde.

Om half twaalf 's avonds komt dan nog de opschorting van enkele lidmaatschappen n.a.v. de Tsjechische kwestie aan de orde.

Magnussen (Denemarken, EC lid) houdt een rede welke inhoud later in zijn resolutie vervat is. (Denemarken heeft op de council een goed gedocumenteerd rapport over de Februari gebeurtenissen van de hand van H. 's deputy te Praag verspreid).

Op 3 punten wordt de nadruk gelegd: de uitsluiting van professoren en studenten; de machtsovername door de actiescomite's en de samenwerking van de IUS hierna.

Gezien de op deze Council opgedane ervaringen laat hij de oorspronkelijke lijn: een motie van afkeuring v.h. Secretariaat varen en zegt dat op grond van deze gebeurtenissen geblokkeerd is dat er binnen de IUS twee concepties van democratie bestaan. Daarom kon in deze kwestie geen houding aangenomen worden. Zo hoopt hij voor de toekomst de neutraliteit gegarandeerd te zien. Er moet een nieuwe basis voor samenwerking gevonden worden. Daarop krijgt Tsjechoslowakije het woord om een zeer lange (zoer bekende) rede te houden, waarin ze nu en dan een poging gedaan wordt om grappig te zijn. Na een luid applaus wordt de vergadering na tweeën gesloten.

De volgende ochtend gaat men hetzelfde onderwerp onder de zdf& voorzitter verder.

Rusland roept Denemarken luid en uitgebreid toe zich met eigen zaken te bemoeien, met name met de verderfelijke invloed der USA door het Mpl. in Denemarken. Vraagt tenslotte om over te gaan tot andere punten der agenda. Rust zegt dat USSR te ver ging door deze zaken bij de Tsj:studentengeburtenissen te betrekken. Engeland: heeft over het algemeen waardering voor de houding van het Secretariaat, doch meent enkele onvolledigheden te moeten constateren in het IUS rapport. Hoopt dat onderzoek door het Secretariaat voortgezet zal worden.

Na een klein schermutseling tussen Polen en Noorwegen over Noorse studentendemonstraties, stelt Zweden voor een draftingcommittee te benoemen. Na een rede gaat Rusland hiermede accoord. Frankrijk en Canada willen verder discussie daar ze speciaal mandaat hebben.

Frankrijk wenst verder onderzoek; noemt punten waarop Tsjechoslowakije de situatie uiteenzet. In de commissie worden benoemd Cholepine (USSR), Jenkins (Engeland), Grohman, Madden en Magnussen. Na de lunch hoopt men klaar te zijn. Dit is echter niet het geval; dus: Oostenrijk (OHS) keert zich fel tegen beslissing der Council. 25000 minus 110 studenten zullen niet vertegenwoordigd zijn. Waarop Rusland Oostenrijk onbescheiden en demagogisch vindt. Nieuw Zeeland vraagt waarom Baskische geweigerd zijn. Madden, Canada en Spanje zeggen het hunne.

Vervolgens wordt bij speciale beslissing België op grond van hun interne moeilijkheden het stemrecht verleend. Inmiddels is de Griekse (EPON) gedelegeerde aangekozen, die, terwijl de vergadering gaat staan, een rede begint af te steken. Daarna geeft Trouvat op verzoek veel feiten over de Duitse studenten. Om 18.10 komt het draftingcommittee binnen. Er zijn twee resoluties, daar Magnussen niet met de rest tot overeenstemming kon komen.

Beide resoluties worden de vergadering gedictoord. De meerderheidsresolutie constateert dat er 2 opvattingen zijn, doch dat de meerderheid de houding van het Secretariaat terecht acht. Wel had het Secr. de leden eerder kunnen waarschuwen over de Tsj:studentenwereld voor Febr. Het Secr. dient nauwkeurig de situatie en ontwikkeling (Met name toegang tot de universiteit en studentenverkiezingen) te volgen. Leden dienen geen overhaast besluit in deze kwestie te nemen.

Magnussens rede vervat zijn resolutie van de vorige dag.

Om 22.15 begint men aan enige rapporten der commissies, die als unaniem worden aangenomen; wat ook gebeurt met een Russisch amendement op het ICD rapport over de atoomenergie. Canada krijgt het woord over de TSJ:kwestie, waarin weloverwogen de situatie wordt geschetst. Tolhurst (Australie) antwoord. Grohman (als Tsjech): Canada toont nu wanc gezicht. Protesteert hevig (poging tot afbreken der zaal).

stemming over meerderheidsresolutie:
Aangenomen met 6 stemmen tegen (Denen, Zweden, Nw.Zeeland) en 8 onthoudingen (o.a. Frankrijk, die dit argumenteert, Finland, 1 Italiaan, 1 Australie) stemming over Deense resolutie:
Vervorpen met 9 voor (zie tegen boven plus 1 Belg, 1 Italiaan, 1 Australie, 11 onthoudingen (o.a. Engeland)

Verslag van de Nederlandse delegatie betreffende de voorbespreking te Brussel in verband met de IUS Councilmeeting te Parijs van 4 - 6 September 1946.

Reeds lang werd door menig land, dat niet volkomen stond achter de werkwijze van IUS in het algemeen en de gang van zaken op de jaarrlijkse councilmeetings in het bijzonder, de behoefte gevoeld zich nader te verstaan met gelijkgestemden. Zo zou, door het trekken van een gemeenschappelijke lijn, een vastere eenheid van opposenten gevormd kunnen worden en hun eensgezindheid zou verhoeden, dat IUS in de verdeeldheid gemakkelijk ieder land op zichzelf zou kunnen aanvatten. - Speciaal naar aanleiding van het Tsjecho-Slow. voorval was een goede beraadslaging gewenst. Overwogen werd derhalve het houden van een voorconferentie voor de aanvang van de Councilmeeting. Van Nederlandse zijde werd contact gehouden met die landen, die lid van IUS waren doch verandering wilden zien in de huidige werkwijze ervan, en met niet-leden. In het eind van Augustus ontving de NSR een uitnodiging van België om naar Brussel te komen teneinde deel te nemen aan een voorbespreking met betrekking tot de komende councilmeeting. De uitnodiging behelsde geen nadere gegevens over andere deelnemers noch over aard of programma dezer voorbespreking.

Zo vertrok op Zaterdag 4 September de NSR-delegatie, die tot Maandag 6 te Brussel in de Grote Universitaire zou vergaderen. Vantevoren waren op delegatiebesprekingen bepaalde richtlijnen en wensen opgesteld. Bij aankomst 's middags 4 uur bleek de bespreking reeds begonnen te zijn. Voorzitter was Mr. Grant Livingstone, Canada; deelnemende landen waren: Canada, U.S., België, Zwitserland, Zweden, Oostenrijk, Schotland en Nederland. Alle aanwezigen zouden na afloop doorreizen naar de Councilmeeting. Begonnen werd met een uiteenzetting door ieder land van de redenen, waarom dit het niet eens was met de bestaande gang van zaken en bewindvoering in IUS of wel, waarop de afwijzing van het lidmaatschap berustte. Na de Nederl. uiteenzetting, die bekend verondersteld mag worden, volgt België bij monde van Mr. Jean Louis Servais. Hij leest het document, opgesteld door de Belg. Fédération, voor, waarin o.a. de volgende voorwaarden voor een internationale organisatie gesteld zijn.

1. Apolitieke houding.
2. Meer nadruk op de praktische activiteiten.
3. Decentralisatie van de "departments".
4. Wijze van stemmen en minderheidsmening.
5. De executive slechts administratieve bevoegdheden.

Hierbij moge worden vermeld, dat België geen lid is van IUS; de constitutie hebben ze in 1946 wel ondertekend, doch niet geratificeerd. Als de criteria er zijn om punt 1. te verwezenlijken, zullen ze lid worden.

Canada: Dit wil een wereldorganisatie om hun geïsoleerde positie tegen te gaan; een organisatie waarbij politiek slechts toelaatbaar is:

1. ter bescherming van "basic rights" der studenten.
2. wettige doeleinden van studenten als studenten, die om onpartijdige politieke actie vragen teneinde verwezenlijkt te worden

In IUS willen zij proberen deze hervorming te bewerkstelligen; binnen de tijd van 2 jaar moet dit gebeuren. Mocht dit niet slagen, dan stellen zij het oprichten van een andere wereldorganisatie voor, die wel deze principes huldigt. Dit laatste willen zij ook tegenover IUS als dreigement gebruiken om hun voorwaarden vervuld te krijgen.

Zwitserland en de USA leggen beiden nog eens de overbekende bozwoyen uit. Beiden zijn en blijven met de huidige stand van zaken geen lid. Zweden trad in '46 toe; na de gebeurtenissen in Tsjecho-Slow. besloot de Algemene Studentenvergadering het lidmaatschap op te zeggen. Het Bestuur is niet zo impulsief en wil zien wat er nog van te maken valt. Behalve angst voor isolement gaat hun zeer een eensgezinde Scandinavische houding ter harte. Denemarken heeft, naar aanleiding van Praag, 2 eisen te stellen op de Council:

1. Afkuring van Praag.
2. Erkenning van het bestaan van 2 opvattingen van het woord democratie: "parliamentary democracy" and "people's democracy". Wordt een van beide eisen ingewilligd, dan zal Denemarken lid blijven. Peppler (Zweden) voelt er persoonlijk veel voor om een lijn te trekken met

Denemarken, maar is gebonden door de Zweedse Alg. vergadering. Zweden is dus nog slechts 12 maanden lid (opzeggingstermijn). Oostenrijk is vrij vaag. Voornamelijk is voor hen van belang, dat de Hooschulierschaft met verreweg het grootste aantal leden geweigerd is door IUS, terwijl een kleine groep van comm. studenten Oostenrijk vertegenwoordigt.

Schotland: De studenten hebben het uittreden uit IUS naar aanleiding van Tsj.Slow. verworpen en deze vertegenwoordiger kan niets zeggen, daar zijn land het met IUS in het geheel genomen eens is.

's Avonds (Zaterdag 4 Sept.) worden verschillende facetten van IUS nader belicht. O.a. vraagt men zich af in hoeverre het kwad kan, als IUS zonder werkelijk representatief te zijn voor verschillende landen, toch uit hun naam spreekt. Verder wordt over het Decno voorstel gepraat; de discussie is vrij verward en snijdt weinig hout.

Zondagmorgen is er vergadering van de hoofden der delegaties. Nagegaan worden de punten waarin verandering moest komen. Bespreking aan de hand van het Belgische document. Voor de bespreking op Zondagmiddag wordt het volgende programma gemaakt:

1. De vorm die IUS moet aannemen.- het fundamentele doel is eenheid. Een reorganisatiecommissie moet gesticht worden.
2. Tsjechische crisis.
3. Representativiteit, kwaliteit, quantiteit van de gedelegeerden.
4. Decentralisatie "Departments"- voor-en nadelen-
5. Veranderingen in de constitutie
6. Bevoegdheden Executive
7. Financiële besprekingen.

Op deze bespreking komen de verschillende opvattingen van de vertegenwoordigers kenmerkend naar voren: Canada legt nadruk op het zoeken naar een gemeenschappelijk grondbeginsel, dat volgens hen "unity" is. Zweden is zeer voorzichtig en vindt wijzigingen in de IUS-constitutie het belangrijkste. België vindt de constitutiewijziging niet van zoveel gewicht, maar meent dat alles aankomt op een goede leiding, d.w.z. de juiste mensen in de Executive. De U.S.A. onthouden zich van enig commentaar.

Op Zondagmiddag wordt dan in voltallige zitting het programma besproken, dat 's morgens opgesteld en reeds goedgekeurd is. De Tsjechische kwestie wordt naar de avond geschoven omdat men een telegram gekregen heeft, dat een Tsj. refugeé zal komen, wat achteraf niet gebeurd is. Men discussieert dan over instelling en samenstelling van de reorganisatiecommissie. Het is de bedoeling, dat de Council 1948 hieraan instructies zal geven, aangaande op wat de Brusselse groep te Parijs naar voren zal brengen. Ook al worden deze instructies door de Council afgeslagen, toch moet de commissie in het leven geroepen worden. De decentralisatie moet in de councilmeeting besproken worden. Scandinavië zou eventueel een "department" kunnen vormen. Men is wel van mening, dat geen enkel land in Europa dit centrale bureau van Praag zou willen of kunnen accepteren. Voordelen van de decentralisatie zijn, dat partijpolitiek minder ver doorgevoerd kan worden en dat de belangstelling der NUS-en groter zal worden.

Dan wordt uitgebreid gepraat over de Constitutiewijziging. De wons van een minderheidsrapport komt sterk naar voren. Ook dit moet een instructie aan de reorganisatiecommissie worden, waarbij uitgewerkt moet worden wat een "qualified minority" inhoudt.

De autonomie-kwestie van de NUS-en komt dan even aan de orde. Daarna de financiële zijde van het lidmaatschap en de opzeggingstermijn.

Algemeen is men van oordeel, dat het congres opgedoekt zal kunnen worden. De Councilmeeting is genoeg.

Wat betreft stemmen, sluit men zich bij een Fins voorstel aan, dat de wijze van stemmen voor Executive verkiezing etc. minutieus uitgewerkt heeft. Tenslotte is men ervoor, dat IUS de banden met de WFDY verbreekt. Maar er is geen voldoende documentatie over de WFDY, zodat dit aan elke NUS afzonderlijk overgelaten wordt.

De zojuist gearriveerde vertegenwoordiger van Pakistan voert bezwaren aan tegen het contact dat de I.U.S. heeft met Oost Pakistan. De situatie is echter nog lang niet duidelijk. Alleen acht Carmel Brickmann Oost Pakistan representatief en waarlijk democratisch.

Zaterdag 18 Sept.

De resterende commissie rapporten worden aangenomen benevens een verklaring omtrent de relaties tot I.S.S. en World Student Relief. In de avondzitting, alleen toegankelijk voor gedelegeerden, wordt het nieuwe Executiv Committee verkozen. De samenstelling is vrijwel onveranderd gebleven. Een Vice Presidentschap is opengelaten voor U.S.A.

Zondag 19 Sept.:

Was er een discussie over de eindresolutie. Het opstellen had zeer veel besprekingen gecost en het was dan ook een knap stukje werk, waarin het moeilijk was concrete punten aan te wijzen, waarmee men het niet eens was.

De voorgestelde tekst aangaande het Westerse blok was zeer gematigd, waarin Polen verandering trachtte te brengen hetwelk echter afstuitte op een krachtig verweer van Trouvat. De atmosfeer was zodanig geworden dat andere delegaties afzagen van andere amendementen (Engeland o.a.). Bij de stemming was alleen Nieuw Zeeland tegen: because it is half truth and half nonsense, terwijl er 11 onthoudingen waren (Frankrijk, Denemarken, 2 Engeland, België, Italiaan).

Na een slottoespraak werd de Council om half twaalf 's avonds gesloten.

Op de slotzitting 's avonds houdt Livingstone een rede, waarin hij nogmaals op de "unity" wijst; hij haalt het Canadese "statement" erbij en men discussieert uiterst goedgevoerd over de bestaansmogelijkheid van een internationale organisatie op basis van "basic unity" en "student rights".

Dan wordt door elke delegatie aangaande haar houding t.o.v. de Tsje. kwestie een uiteenzetting gehouden. Men beschouwt, behalve de US en Canada, deze kwestie slechts als één incident uit een reeks van vele. Tenslotte komt de rondvraag met weinig nieuws.

Mr. Servais veroorzaakt enige opschudding door de mededeling, dat het verslag van deze voorconferentie gestencild is en veronderstelt, dat niemand er bezwaar tegen zal hebben, dat dit ter inzage aan IUS gegeven zal worden. Vele gedelegeerden vinden dit bezwaarlijk zonder hun voorafgaande correctie. Canada spreekt er zijn teleurstelling over uit, dat zo weinig positieve richtlijnen voor allen samen gevonden zijn, maar Servais betoegt, dat deze conferentie slechts informatief bedoeld was en als zodanig aan het doel beantwoordt hoeft.

Omstreeks 9 uur sluit men de vergadering en, na de Belgen bedankt te hebben voor hun gastvrijheid, gaat men gezamenlijk stadwaarts. De volgende morgen reist men af naar Parijs.

G E H E I M.

's-Gravenhage, 15 Nov. '48.

NOTITIE:

AAN: B.III.
VAN: B.VIII.
Bijl.: 1.

Ontvangen van een relatie "Final Press Communique of the
I.U.S. Council".

B.VIII.

Verzoeken te agenderen en aan B.III.

Volgno.
15 NOV. 1948
49616

FINAL PRESS COMMUNIQUE OF THE IUS COUNCIL -- PARIS, SEPTEMBER, 1948

The second annual Council Meeting of the International Union of Students has just completed its work at the Cité Universitaire, Paris. Despite war, political, transport and visa difficulties in many areas, this Council was representative of a wide variety of national student organizations, from all continents, and of different opinions.

Students attending the Council came direct from Australia, from both areas of China, and from Ecuador; delegations came from South East Asia, from Canada, the United States, from all parts of Europe, and from the Soviet Union.

Altogether, 148 delegates and observers from 39 countries attended the Council; 14 more countries were willing but unable to send delegates because transport or visas could not be obtained. 14 fraternal delegates attended the meeting. A total of 2,013,000 students were directly represented, while the increase of student membership of the IUS through increase of membership of member organizations and three new affiliations (Belgium, Iraq, and East Pakistan) is more than 500,000 students. 54 countries are now represented in the IUS. Delegates from Albania and Trieste were not able to attend because their visas from France were granted too late. The delegate from Indonesia was not granted a visa. In general, delays in granting visas caused the Council to begin work one day late.

Absence of Dissension -- Students' Unity Reinforced

Before the meeting began, and even during its course, some reactionary newspapers spoke in dark terms of probable division, prophesying that the unity of students in their international organizations would be broken by political dissension. At this time there may have existed among a few delegations, some apprehension and an acute awareness of some difficulties likely to arise. At the meeting itself, there was no division on principle, no unilateral ultimatums, no delegations which left, or tried to break up or hinder the meeting.

Whenever misunderstandings arose, appeal was made to the best interests of the whole student body and immediate steps taken spontaneously to bring about agreement and keep an atmosphere of good-will.

One Year of Work for Peace and Student Progress

The work of the past year was reviewed and approved. The International Union of Students and the World Federation of Democratic Youth organized two great regional conferences - for South East

Asia, at Calcutta, and for Latin America, in Mexico. Both greatly strengthened students' work for national independence and progress in these areas. A great campaign had been organised on November 17th, International Students Day, relief and direct support being organised for colonial students and students fighting for the national independence of their countries. Campaigns of support were organised on a world scale for support for persecuted students in Spain, and for the re-opening of schools for Chinese students in Siam. This last campaign culminated in a successful IUS request that this be taken up by the Human Rights Commission of UNO.

Medical students from 25 countries attended the successful Students' International Clinical Conference in London last July. A sanatorium was established for students in Central Europe; the IUS held most successful Summer and Winter Games and Sports Conferences; began the establishment of a Model Farm, and issued widely an International Student Identity Card. Just before the Council meeting, the IUS obtained consultative status with UNESCO.

1. General Lines of Policy Re-affirmed

The Council re-affirmed the general lines of policy and common action taken during the past two years. Students share common problems and common dangers, which arise directly from the threat of a world-wide atomic conflagration from imperialism, and from material, cultural and educational needs. These dangers and problems were repeatedly emphasised on all sides of the Council, which re-stated in clearer terms its policy, directed to achieving a united students' contribution to the maintenance of peace, the independence of peoples, and the democratisation of education.

2. Condemnation of War and Aggression

The Council was unanimous that a stable peace is an essential for students and youth, as for all people.

It condemned the mis-use of scientific resources, personnel and research facilities for the manufacture of atomic weapons of destruction and bacteriological agents of war. The Council expressed concern at growing re-armament drives, war propaganda, and the creation of military blocs. Many delegations pointed especially to those already formed under the leadership of British and American monopolies in Western Europe, Latin America and South East Asia as constituting a serious danger to World Peace. In strong terms, the Council condemned colonial oppression, suppression of liberties of students and youth in the Middle East, in Greece and in Spain, and opposed to economic aid outside the frame-work of the United Nations. The Council promised support for all student groups in Germany who will work sincerely for a democratic country, and pledged its support to all students persecuted, for their efforts for peace and democracy in all parts of the world.

where war is now raging, as in Palestine, Greece, Viet Nam, Indonesia, China, Malaya, and Burma, students are directly concerned, whilst students the world over are affected. The Council called on all students to oppose those instigating war and to support students fighting against remnants of fascism and aggressive imperialist forces.

The Council recognised the close connection between war preparations, rearmament, and the increasing economic difficulties of students in many parts of the world. Great war budgets mean decreased education grants, loss of scholarships, increases in fees, sharp increases in costs of living for all, including students, already economically hard-pressed.

3. Big Drive for Peace, to Solve Urgent Student Problems, and Improve Students' Material Conditions

International Students Day, November 17th, will be a world-wide students' peace demonstration against imperialist expansionist wars. Great relief collections to help students in need, /especially in colonial countries/, are being organised, together with exhibitions, cultural manifestations and meetings, showing the relationship of the Universities to society and the work of students for peace.

More intense work is to be done on University problems. There will be student teams against illiteracy in Africa, Latin America, and South East Asia; textbooks are to be carefully studied with a view to removing all taints of fascist teaching or the false doctrines of racial superiority. Greater attention will be given to social and racial discrimination on entry to colleges and universities. Students will themselves endow and grant scholarships to help their fellow students; will propose new educational legislation, and struggle for student representation on all bodies deciding their future.

Concerning their material needs, students will campaign against increases of fees and work for increased scholarships, allowances, proper health services and housing, and student co-operatives, and for the inclusion of the students under the terms of social security projects.

To this end, national conferences are to be held to study these problems in detail, and a great international conference on Student Needs is to be organised during the next year to unite and co-ordinate these efforts.

4. Plans for Future Work

For students in colonial, semi-colonial and countries fighting for national independence, lacking in universities, teaching in their own language, and all material comforts, relief, scholarships, and other help will be given in order to help their own

efforts and not as a form of charity. An example is the project to send a team of students to Viet Nam and an Ambulance to Indonesia.

There will be organised: wall newspapers for the student colleges, new publications on a variety of student problems, work teams for reconstruction and exchange for professional experiences, Winter and Summer International University Games to be held in Czechoslovakia and Hungary. Seminars on problems of organisation for student leaders and specialised conferences for student sanatorium workers and other groups of technicians; work for the improvement of university teaching. On the basis of the experience of the London International Students Clinical Congress, a Student Needs Conference and Architectural Students Conference will be held.

5. WORLD STUDENT FESTIVAL

Plans were begun for an International Students Festival, a mass manifestation for the Summer of 1949 to bring international organisation close to its individual members in whose interest all these plans will be prepared.

International competitions are to be organised between students in art, literature, and various aspects of student work, and a wide programme of activities is to be undertaken.

This international gathering of students from all over the world will be conducted in close co-operation with the coming World Youth Congress of the World Federation of Democratic Youth.

6. New Officers Elected

At the end of the meeting, the following officers were unanimously re-elected:

Josef Grobian, President /Czechoslovakia/; Pierre Trouvat, French Vice-President; Alexander Shellepin, Soviet Vice-President; Tom Madden, General Secretary /England/; Giovanni Berlinguer, Treasurer /Italy/; new vice-presidents were elected from China and the USA, and Executive Committee members from India, Egypt, Ecuador, Cuba, Australia, Spain, Yugoslavia, Ukraine, Denmark, and Poland.

7. Students Meet President and French Intellectuals

Delegates were received by the President of the Republic and many national and international organisations. The Council delegates met and dined with prominent French intellectuals from all fields, including artists, writers, engineers, and architects, who had recently returned from the International Conference of Intellectuals held at Wroclaw, Poland. Visits

were conducted in Paris and to outlying places of interest. The meeting concluded with a friendly international dance at the Maison Internationale.

8. Students Strengthen Their International Co-operation

Thus students have rejected the warnings and pressures of all who would like to see them divided. There will be no student blocs established. Students will be united in their fight for a stable peace, national independence, and the democratisation of education. Even some students who were not always satisfied with some aspects of the work of their organisation, faithfully declared their opposition to division and their loyalty to the guiding principles of work for the future. They have participated actively and enthusiastically in elaborating future plans.

The members of the International Union of Students have once again given a lesson in international co-operation and an example to all who seek sincerely the way to peace. They are united in their work for Peace, National Independence, and a Democratic Education.

PRESS AND INFORMATION DEPARTMENT
of the
INTERNATIONAL UNION OF STUDENTS

Notitie KB

Bestemd voor C 5.

100 924

Vol
9 NOV 1948
ACD, 49225

BL

Naar aanleiding van Uw verzoek om commentaar het volgende:

Het is zeer waarschijnlijk, dat de "International Union of Students" via het Hoofdkwartier in Praag gebruikt wordt voor "progressieve" doeleinden. Gewaarschuwd wordt tegen het infiltreren van zg. refugié-studenten in W.Europa, die in het bezit zijn van bedoelde legitimatiekaarten.

Betreffende de president van de UIE Joseph GROHMAN kan voorlopig worden medegedeeld, dat dit een "progressieve" figuur is, die acceptabel is voor de Tsjechische communistische Partij. Aangenomen kan worden, dat zijn acties in overeenstemming zullen zijn met de communistische richtlijnen. Getracht zal worden de figuur ~~van~~ GROHMAN nog nader te bezien. Geadviseerd wordt in de zin van ACD 39351, waarin geen aanleiding wordt gezien faciliteiten te verlenen aan houders van bedoelde legitimatiekaarten.

Het ware voorts gewenst, een onderzoek in te stellen naar verdere faits et gestes van de UIE in Nederland (contact Ned. studentenwereld NEBS, etc.)

KB, 6-3-'48

NOTITIE:

AAN: ACD.

VAN: B.VIII.

Bijlagen: 2.

~~B~~
's-Gravenhage, 5 Oct. '48.

Volgno.
- 5 OCT. 1949
ACD/46920

Ontvangen van een relatie.

Verz.te agenderen en aan mij terug.

B.VIII.

Communiqué de Presse du 13 septembre 1948

11ème Conseil Annuel de l'Union Internationale des Etudiants.

Depuis quelques jours, les délégués étudiants de 40 pays siègent à la Cité Universitaire de Paris au 11ème Conseil annuel de l'Union Internationale des Etudiants. Des Délégués sont venus de tous les continents pour ces assises importantes aux cours desquelles doit être discutée de façon approfondie la politique de l'UIE au cours de l'année écoulée et préparer le programme pour le prochain exercice. Les délégués ont entendu d'abord le rapport du Comité Exécutif de l'Union Internationale qui présentait un tableau de la situation des étudiants dans le monde en même temps qu'il retraçait les activités du secrétariat permanent dans les divers domaines: coopération, publicité, sports. Les délégués ont ensuite présenté les rapports au nom de leurs Unions respectives et ont donné leur avis sur le rapport du CE qui a reçu l'approbation de presque tous les délégués présents. Certaines communautés étudiantes, soit parce qu'elles se sont trouvées à l'écart des événements, soit encore parce qu'elles sentent mal tenues au courant de la situation actuelle, sont encore réticentes aux appels ~~à l'unité~~ de l'UIE mais à chaque fois, l'unité des étudiants démocratiques se renforce et chaque année l'UIE voit grossir le nombre de ses membres.

Le Conseil se déroule sous le slogan Paix, Indépendance nationale, Démocratisation de l'Enseignement. Ces trois thèmes préoccupent au premier chef les jeunes intellectuels qui sont bien décidés à suivre les traces de leurs aînés dont on connaît la prise de position à Wróclaw, il y a quelques semaines.

Les délégués des pays d'Amérique du Sud, parlant au nom des jeunes intellectuels de ce continent, ont dénoncé nettement la politique agressive des capitalistes américains, l'emprise de l'impérialisme sur la vie politique économique et culturelle de leurs peuples.

Les étudiants démocratiques des Etats Unis, membres de l'American Youth for Democracy et de l'Association des Etudiants en Médecine des Etats Unis, ont dénoncé pour leur part les violations continuelles des droits démocratiques des universités dans leur pays et mis en garde les étudiants d'Europe et du monde contre les conséquences néfastes du Plan Marshall;

Les étudiants de Chine ont rappelé la guerre criminelle menée par le gouvernement fasciste de Chiang Kai Shek avec l'aide des impérialistes américains contre le peuple chinois, et évoqué la lutte héroïque des étudiants démocratiques unis dans la Fédération Nationale des Etudiants de Chine.

Les délégués hindous ont stigmatisé l'action de leur gouvernement qui couvre de son autorité les persécutions d'étudiants aux Indes et fait arrêter les dirigeants des mouvements étudiants, sous le prétexte qu'ils sont en rapport avec l'UIE et la Fédération Mondiale de la Jeunesse Démocratique.

Des lundi, les commissions ont entrepris la discussion des rapports de départements et vont dicter les lignes générales pour l'activité future de ces départements.

Nouvelles.

Dimanche soir, tandis que les délégués dinaient, quelques vandales ont déchiré des documents exposés par les étudiants du Viet Nam et d'Espagne. Les délégués français ont aussitôt protesté violemment contre ces actes qui sont en contradiction avec l'esprit libéral des étudiants français et ont l'une déclaration officielle devant le conseil pour dénoncer les auteurs de ces dégradations.

Samedi 11 septembre, les délégués de l'UIE ont été reçus par le Président de la République française M. Vincent Auriol qui a exalté le rôle des jeunes intellectuels et souhaité que la jeunesse ait dans la défense de la paix, plus de courage encore qu'elle n'en eut dans la défense de la démocratie au cours de la dernière guerre. Il souligna aussi que les étudiants, n'étant pas encore des hommes d'état, devraient montrer pourtant la voie de l'entente aux délégués de l'Assemblée des Nations Unies qui se réuniront dans quelques jours à Paris.

Au Conseil, on rencontre une forte délégation d'étudiants de la Chine du Nord, qui a représenté la jeunesse de son pays au Conseil de la FMJD à Varsovie. On note également la présence des étudiants démocratiques des Etats Unis, de ces étudiants qui menent une ardente campagne pour que leur pays retrouve la voie tracée par le grand président Roosevelt, qui menent campagne pour la suppression de toutes les discriminations qui marquent la vie universitaire aux Etats Unis. Ces délégués ont été particulièrement applaudis lors de leurs interventions.

On regrette l'absence des délégués de la République Indonésienne, qui n'ont pu obtenir la permission d'entrer en France car leur pays n'a pas été reconnu par le gouvernement français.

Une importante exposition à laquelle participent les étudiants de France, d'Italie, de Hongrie, de Norvège, de Danemark et qui comprend aussi des sections réservées à l'UIE et à la FMJD, remporte un grand succès auprès des délégués.

Communiqué de Presse du 13 septembre 1948

11ème Conseil Annuel de l'Union Internationale des Etudiants.

Depuis quelques jours, les délégués étudiants de 40 pays siègent à la Cité Universitaire de Paris au 11e Conseil annuel de l'Union Internationale des Etudiants. Des Délégués sont venus de tous les continents pour ces assises importantes aux cours desquelles doit être discutée de façon approfondie la politique de l'UIE au cours de l'année écoulée et préparer le programme pour le prochain exercice. Les délégués ont entendu d'abord le rapport du Comité Exécutif de l'Union Internationale qui présentait un tableau de la situation des étudiants dans le monde en même temps qu'il retraçait les activités du secrétariat permanent dans les divers domaines : coopération, publicité, sports. Les délégués ont ensuite présenté les rapports au nom de leurs Unions respectives et ont donné leur avis sur le rapport du CE qui a réuni l'approbation de presque tous les délégués présents. Certaines communautés étudiantes, soit parce qu'elles se sont trouvées à l'écart des événements, soit encore parce qu'elles sont mal tenues au courant de la situation actuelle, sont encore réticentes aux appels ~~aux étudiants~~ de l'UIE mais à chaque fois, l'unité des étudiants démocratiques se renforce et chaque année l'UIE voit grossir le nombre de ses membres.

Le Conseil se déroule sous le slogan Paix, Indépendance nationale, Démocratisation de l'Enseignement. Ces trois thèmes préoccupent au premier chef les jeunes intellectuels qui sont bien décidés à suivre les traces de leurs aînés dont on connaît la prise de position à Wrocław, il y a quelques semaines.

Les délégués des pays d'Amérique du Sud, parlant au nom des jeunes intellectuels de ce continent, ont dénoncé nettement la politique agressive des capitalistes américains, l'emprise de l'impérialisme sur la vie politique économique et culturelle de leurs peuples.

Les étudiants démocratiques des Etats Unis, membres de l'American Youth for Democracy et de l'Association des Etudiants en Médecine des Etats Unis, ont dénoncé pour leur part les violations continuelles des droits démocratiques des universités dans leur pays et mis en garde les étudiants d'Europe et du monde contre les conséquences néfastes du Plan Marshall;

Les étudiants de Chine ont rappelé la guerre criminelle menée par le gouvernement fasciste de Chiang Kai Shek avec l'aide des impérialistes américains contre le peuple chinois, et évoqué la lutte héroïque des étudiants démocratiques unis dans la Fédération Nationale des Etudiants de Chine.

Les délégués hindous ont stigmatisé l'action de leur gouvernement qui couvre de son autorité les persécutions d'étudiants aux Indes et fait arrêter les dirigeants des mouvements étudiants, sous le prétexte qu'ils sont en rapport avec l'UIE et la Fédération Mondiale de la Jeunesse Démocratique.

Des lundi, les commissions ont entrepris la discussion des rapports de départements et vont dicter les lignes générales pour l'activité future de ces départements.

Nouvelles.

Dimanche soir, tandis que les délégués dinaient, quelques vandales ont déchiré des documents exposés par les étudiants du Viet Nam et d'Espagne. Les délégués français ont aussitôt protesté violemment contre ces actes qui sont en contradiction avec l'esprit libéral des étudiants français et ont lu une déclaration officielle devant le conseil pour dénoncer les auteurs de ces dégradations.

Samedi 11 septembre, les délégués de l'UIE ont été reçus par le Président de la République française M. Vincent Auriol qui a exalté le rôle des jeunes intellectuels et souhaité que la jeunesse ait dans la défense de la paix, plus de courage encore qu'elle n'en eut dans la défense de la démocratie au cours de la dernière guerre. Il souligna aussi que les étudiants, n'étant pas encore des hommes d'état, devraient montrer pourtant la voie de l'entente aux délégués de l'Assemblée des Nations Unies qui se réuniront dans quelques jours à Paris.

Au Conseil, on rencontre une forte délégation d'étudiants de la Chine du Nord, qui a représenté la jeunesse de son pays au Conseil de la FMJD à Varsovie. On note également la présence des étudiants démocratiques des Etats Unis, de ces étudiants qui menent une ardente campagne pour que leur pays retrouve la voie tracée par le grand président Roosevelt, qui menent campagne pour la suppression de toutes les discriminations qui marquent la vie universitaire aux Etats Unis. Ces délégués ont été particulièrement applaudis lors de leurs interventions.

On regrette l'absence ^{des} délégués de la République Indonésienne, qui n'ont pu obtenir la permission d'entrer en France car leur pays n'a pas été reconnu par le gouvernement français.

Une importante exposition à laquelle participent les étudiants de France, d'Italie, de Hongrie, de Norvège, de Danemark et qui comprend aussi des sections réservées à l'UIE et à la FMJD, remporte un grand succès auprès des délégués.

P/W/dk

MINISTERIE VAN BUITENLANDSE ZAKEN

Directie Administratieve Zaken.

No. 75279.

'S-GRAVENHAGE, de

Volgno.

17 JULI 1948

ACD/41105

Men wordt verzocht bij de aanhaling van
deze brief dagtekening, nummer
en afdeling nauwkeurig te vermelden

K.A.

Ik meen goed te doen U hierbij af-
schrift te doen toekomen van een schrijven
van de Nederlandse Studentenraad te Leiden
dd. 5 Juli jl., gericht tot de Internatio-
nal Union of Students betreffende de beslis-
sing, die de grondvergaderingen der Neder-
landse Studentenverenigingen hebben gene-
men insake het lidmaatschap van deze IUS en
die in de vergadering van de Nederlandse
Studenten Raad dd. 10 Juni werd bevestigd.

DE MINISTER VAN BUITENLANDSE ZAKEN,
Voor de Minister,
Het Hoofd der Directie,

J. J. A. van

Aan het Ministerie
van Algemene Zaken.
E. Javastraat 68
Ⓐ 7472 - '47 's-Gravenhage
Bureau C.V.D.

AFSCHRIFT

5th July 1948.

Nr.13.

To Mr. Thomas A. Madden, | -
Secretary of the IUS, Jana Opletala 38, Praha II

Dear Sir,

On behalf of the Netherlands Students Council I have the honour to inform you of the decision of the Dutch students concerning possible affiliation to the IUS. They unanimously refuse a membership of the IUS on the following grounds:

1. The Dutch students want an international coöperation of students on a basis as large as possible, respecting everybody's religious or political conviction. The consequence of this fundamental principle is that we can only accept an International Union, if it brings representatives of all countries in contact with each other and not, if it takes coërcive decisions as the IUS does. From our point of view the constitution of the IUS and the interpretation, as is evident from its actions and resolutions, is inspired by one ideology, that is forced upon those who can't adhere to it.

2. The Dutch students would like to see that all students are justly and decently represented in a general international organisation. In the IUS, although pretending to act and speak in the name of all students in the world, there is absolutely no question, that all students would be represented. Besides, in view of the procedure of admitting delegations, this is not even being pursued. The accusation of being "fascist" is used as a reason of exclusion not only against those studentorganisations that fought during the war on the German and Italian side, but also to keep out everyone who doesn't support the one-sided political ideology of the majority in the IUS and to frustrate any action or negative any motion that isn't welcome to the above mentioned majority.

3. In the eyes of the Dutch students a general international studentorganisation has for purpose: to promote the possibility of visiting each other's countries, faculty- and sport-exchanges, mutual relief-work and any other cultural activity f.i. the organisation of international cultural student-conferences. Of course they won't object,

-when-

when political questions are being discussed, but that shouldn't be the principal purpose of international contact.

Therefore they strongly reject the way, in which IUS submits the above mentioned aims of student's contact to political activities.

Moreover the attitude of the Secretariat of the IUS with regard to the February-events in Czecho-Slovakia roused the indignation of the Dutch students and underlined our objections against the IUS.

After being taken and accepted in meetings of all Dutch students organisations, this decision and argumentation was confirmed in the meeting of the Dutch Students Council of June 10th.

However I may point out that the Dutch students - though refusing affiliation to IUS are observing the developments within this Union with interest and therefore would appreciate to keep contact. So I should like to ask you, if it is possible to send ^{some} non-speaking observers to the next council-meeting, which will be held in September probably in Paris.

I hope that I may soon receive a favourable answer from you and remain with respectful regards,

yours,

For and on behalf of the
NETHERLANDS STUDENTS COUNCIL

ALGEMEEN SECRETARIAAT
NED. STUD. RAAD

Breestraat 48 - LEIDEN

w.s. illegible

President.

Secretary.

21 October 8.

B. 39351

één.

VI. R.D. 2

68991 Dir. Admin. Zaken.

26 Juni 1948.

Union Internationale des Etudiants.

GEHEIM

Met betrekking tot het gestelde in Uw terzijde vermeld schrijven heb ik de eer Uwe Excellentie een rapport te doen toekomen betreffende de Union Internationale des Etudiants (International Union of Students), waarnaar ik korthedshalve moge verwijzen.

HET HOOFD VAN DE DIENST:

Aan Zijne Excellentie
de Minister van Buitenlandse
Zaken
te
's - G r a v e n h a g e.

Mr. L. Einthoven.

R A P P O R T

INTERNATIONAL UNION OF STUDENTS

X
In November 1945 werd door een Internationale Studenten Conferentie te Londen een Internationaal Comité van Voorbereiding gekozen, dat tot taak had een Wereld Studenten Congres bijeen te roepen.

Op dit congres, gehouden op 27 Augustus 1946 te Praag, werd de "International Union of Students" (I.U.S.) opgericht.

Het doel der I.U.S., die gevormd is uit de vertegenwoordigende studentenorganisaties uit verschillende landen, is de rechten en belangen der studenten te verdedigen, hun bestaan en ontwikkelingspeil te verbeteren en hen voor te bereiden op hun taak als democratische burgers.

Het hoofdbestuur der I.U.S. is gevestigd te Praag.

Het doel der I.U.S. wordt in de statuten omschreven in 12 punten, waarvan de voornaamste zijn:

1. Voor alle jonge mensen het recht en de mogelijkheid te verzekeren op lager, middelbaar en hoger onderwijs, zonder acht te slaan op geslacht, economische omstandigheden, stand, politieke overtuiging, godsdienst, kleur of ras;
2. Te ijveren voor de oprichting van verenigde en volledig representatieve studenten organisaties met democratisch karakter en werkzaam voor de vooruitgang;
3. Actieve steun te geven aan alle regeringen en sociale instellingen, die streven naar vrede en veiligheid en hiertoe te strijden voor de uitroeiing van elk spoor van fascistische ideologie uit alle opvoedkundige instellingen; te bestrijden elke vorm van discriminatie, vervalsing der wetenschap en elke propaganda van theorieën over rassen superioriteit;

Punt 4.

4. De studenten van koloniale, semi-koloniale en afhankelijke landen bij te staan in hun pogingen om een volledige sociale, economische en wetenschappelijke ontwikkeling te verkrijgen en te dien einde aan de studenten en volkeren dier landen alle mogelijke bijstand te verlenen in hun strijd voor vrijheid en onafhankelijkheid.

niet
X
Het hoogste gezag in de I.U.S. is het Congres. Tussen twee congressen in wordt de I.U.S. bestuurd door de Raad der I.U.S., bestaande uit minstens één vertegenwoordiger van ieder land, gekozen door de vertegenwoordigende organisatie.

De Raad kiest uit zijn midden het Uitvoerend Comité, dat minstens 2 x per jaar samenkomt.

X
Ter oprichtingsvergadering der I.U.S. was een delegatie van de Nederlandse Studenten Raad aanwezig. Naar aanleiding van het door deze delegatie ingediende verslag, werd door de N.S.R. besloten niet toe te treden tot de I.U.S., omdat de constitutie der I.U.S. in het algemeen voor Nederlandse Studenten onaanvaardbaar wordt geacht. Uit het door de Nederlandse delegaties en door andere delegaties uitgebrachte rapport (o.a. die van Zwitserland en Oostenrijk), blijkt, dat het lidmaatschap een bepaalde politieke instelling veronderstelt, waarmede de N.S.R. niet accoord kan gaan.

Daar volgens de statuten, de leden der I.U.S. gehouden zijn de opdrachten van het Congres uit te voeren en de door het Congres te geven richtlijnen te volgen, waarover door het Congres bij meerderheid van stemmen beslist, achtte de N.S.R. de autonomie der nationale organisaties zodanig

aangetast, dat toetreding tot de I.U.S. niet aanvaardbaar was.

De N.S.R. formuleerde zijn mening, bij monde van zijn delegatie naar de bijeenkomst van de Raad der I.U.S. (Praag 31 Juli t/m 11 Augustus 1947), aldus:

"In de doelstelling der I.U.S. komt een ideologie naar voren, die in zich voor alle volken aanvaardbaar is, getuige het feit, dat deze zelfde gedachte in soortgelijke bewoordingen te vinden is in het Charter of United Nations. Zeer nadrukkelijk wordt gepoogd juist die organisaties tot het lidmaatschap te bewegen, welke zoveel mogelijk alle studenten uit hun landen vertegenwoordigen.

Als gevolg van het besluiten der meerderheid wordt thans duidelijk een bepaalde ideologie door de I.U.S. aangehangen.

De overheersende ideologie is daardoor een compromis tussen Oost-Europees Bolsjewisme, Aziatisch Nationalisme en Westers Socialisme.

Door gebrek aan internationale belangstelling bij de Nederlandse Studenten zal een delegatie bij de I.U.S. slechts kunnen toehoren en blanco stemmen, daar de mening van hun afvaardigers niet bekend is. Nederland zou dan als lid der I.U.S. óf medegesleept worden in een politiek, die niet de zijne is, óf bij iedere activiteit terzijde blijven staan."

Hieraan voegt de N.S.R. een samenvatting van zijn standpunt toe n.l.:

"De N.S.R. heeft, bij de realisering van wat hij meent te behoren tot het eigene van het Nederlandse Studentenleven ten aanzien van de politiek, tot nu toe gewerkt volgens de regel, dat de Nederlandse Studenten organisaties zich als zodanig zo ver als mogelijk is, dienen te houden van binding

aan politieke inzichten. De N.S.R. wenst volgens deze
regel verder te gaan."

Op een week-end conferentie van de N.S.R., gehouden op 6 en 7 December 1947 te Oosterbeek, werd kort en bondig de volgende mening geformuleerd: "De Nederlandse delegatie acht de I.U.S. een Unie van Communistische studenten."

Op het eerste congres der U.I.E. (oprichtingscongres) werd een resolutie aangenomen, opgesteld door Amerikaanse en Indonesische afgevaardigden, waarin de Veiligheidsraad werd verzocht in de Indonesische kwestie op te treden en voorts een beroep werd gedaan op de jongeren in Nederland, hun invloed aan te wenden tot terugtrekken der Nederlandse troepen uit Indonesië.

Begin September 1948 werd te Parijs het tweede congres der U.I.E. gehouden, welk congres werd gehouden onder het motto: "Vrede, nationale onafhankelijkheid en democratisering van het onderwijs".

In een perscommuniqué, uitgegeven op 13 September 1948 over dit congres, wordt gezegd dat de jeugdige intellectuelen vast besloten zijn het voetspoor te volgen der ouderen, die positie hebben gekozen op het Congres voor de Vrede te Wroclaw.

Het gesprokene op dit congres stond in het teken van strijd tegen de agressieve politiek der Amerikaanse kapitalisten en de noodlottige consequenties van het Marshall-plan, terwijl de afgevaardigden van China de misdadige oorlog in herinnering brachten, gevoerd door de fascistische regering van Tsjang Kai Sjek met behulp der Amerikaanse imperialisten.

Overigens betreurde men de afwezigheid van afgevaardig-

afgevaardigden der Republiek Indonesië, die geen visa voor Frankrijk konden krijgen, daar de Republiek niet erkend was door de Franse regering.

V.B./ED

MINISTERIE VAN BUITENLANDSE ZAKEN
Directie Administratieve Zaken.

NOEDLINGKX
No. 58991

V^o
30 JUNI 1948
6 Juni 1948
AD 30351
Ten overzigt bij de aanhaling
van deze brief dagtekening, nummer
en afdeling nauwkeurig te vermelden

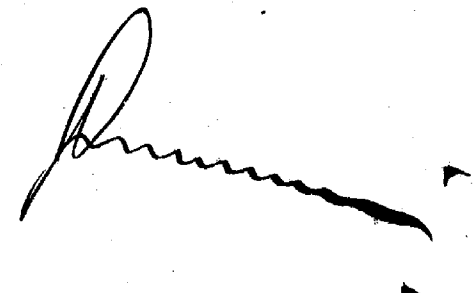
Ⓚ B
e.

'S GRAVENHAGÉ, de

Ik heb de eer U hierbij afschrift te doen toekomen van een circulaire van de Union Internationale des Etudiants nepens een identiteitskaart naar de inhoud waarvan ik moge verwijzen.

Vooralnog zie ik geen aanleiding om te bevorderen, dat houders van dergelijke kaarten faciliteiten op het gebied van visa zullen krijgen.

DE MINISTER VAN BUITENLANDSE ZAKEN,
Voor de Minister,
Het Hoofd der Directie,

Aan de Centrale Veiligheidsdienst.

INTERNATIONAL UNION OF STUDENTS
МЕЖДУНАРОДНЫЙ СОЮЗ СТУДЕНТОВ
UNION INTERNATIONALE DES ETUDIANTS
UNION INTERNACIONAL DE ESTUDIANTES
MEZINARODNÍ SVAZ STUDENTSTVA

PRAHA II., Jana Opletala 38 - Č S R .

BUREAU CENTRAL D'ÉCHANGES ET DE VOYAGES.

Ministère des Affaires Etrangères

de Hollande ,

L A H A Y E .

Messieurs,

Date

Fait

6920

L'Union Internationale des Étudiants a l'honneur de vous envoyer ci-joint un exemplaire de la Carte d'Identité Internationale d'Étudiant, qu'elle vient d'éditer.

L'Union Internationale des Étudiants a été fondée au Congrès Mondial des Étudiants à Prague en 1946. Elle groupe plus de 2,5 millions d'étudiants de 60 pays du monde entier. Ses buts sont d'établir des liaisons constantes entre les étudiants du monde, échanges de correspondance et de documentation sur la culture et sur l'enseignement, sur la vie et le rôle des étudiants dans le cadre social, politique, et économique, sur les besoins des étudiants, leurs désirs. Elle leur permet ainsi d'apprendre à se mieux connaître, à créer ainsi les liens d'amitié qui sont les meilleurs gages de la paix.

Le Bureau Central d'Échanges et de Voyages de l'UIE est chargé de l'organisation de voyages culturels internationaux, de camps et rassemblements récréatifs, d'échanges pour les stages pratiques de travail, dans les laboratoires, les hôpitaux, l'industrie etc., et de faciliter les conditions pratiques de voyage pour tous les étudiants de ses organisations-membres qui, en groupes ou individuellement, voyagent à l'étranger pour étudier ou participer à une activité étudiante.

Le rôle de la Carte d'Identité Internationale publiée par l'UIE est de permettre aux étudiants, au cours de leurs voyages à l'étranger, d'obtenir le maximum de facilités.

Il s'agit, en particulier, d'assurer aux étudiants désirant se rendre à l'étranger l'obtention rapide des visas de transit et de séjour qui leur sont nécessaires, accélérer les formalités, et, ce qui serait mieux encore, la gratuité de ces visas.

L'Union Internationale des Étudiants a l'honneur de vous présenter une demande de reconnaissance de la Carte d'Identité Internationale d'Étudiant de l'UIE, et de vous prier d'envisager toutes facilités et la gratuité ou le prix réduit pour l'obtention des visas de transit ou de séjour qui seront nécessaires aux étudiants qui en seront porteurs, et de communiquer votre décision à tous vos services concernés.

La Carte d'Identité Internationale d'Étudiant doit pour être valable, porter le timbre de validation de l'année calendaire, la signature du Président Joseph Grohman, et le cachet officiel de l'UIE, ainsi que la signature du Secrétaire et le cachet de l'organisation nationale à laquelle appartient l'étudiant porteur de cette carte.

Dans l'espoir que vous accueillerez favorablement notre demande, nous vous prions d'agréer, Messieurs, l'assurance de notre Haute Considération.

Pour et au nom de l'

UNION INTERNATIONALE DES ÉTUDIANTS

Y | Joseph Grohman
Président de l'UIE

— | Zenon Wroblewski
Chef du BCEV

INTERNATIONAL STUDENT IDENTITY CARD

МЕЖДУНАРОДНОЕ
СТУДЕНЧЕСКОЕ УДОСТОВЕРЕНИЕ
CARTE D'IDENTITE INTERNATIONALE ETUDIANT

International Union of Students
Международный союз студентов
Union Internationale des Etudiants

РУАНА П. ВОЙТЕССКА УЛ. 12

In accordance with the decision of the IUS Congress, we request all National Unions to render the bearer all possible services and facilities.

На основании решения конгресса МСС мы обращаемся ко всем Национальным организациям с просьбой предоставлять владельцу этого удостоверения все услуги и выгоды и оказать поддержку по мере возможности.

En accord avec les décisions du Congrès de l'UIE, nous demandons à toutes les organisations nationales de rendre au porteur de cette carte, le tout dans la mesure du possible et de lui prêter pendant son séjour dans le pays.

The addresses of member organisations are listed in the annual list on special facilities granted to bearers of this Card.

Адреса членских организаций публикуются в ежегодных списках с особыми услугами владельцам удостоверения по мере возможности.

Les adresses des Unions Nationales membres de l'UIE sont données dans la brochure spéciale qui est délivrée aux porteurs de cette carte d'identité.

Passport Photograph
Фотопортрет
Photographie de porteur

Signature of holder Подпись Signataire

This card has been issued to the bearer in accordance with the decision of the World Students Congress 1946.
This card entitles the bearer to receive every reduction in railway fares, accommodation costs and other facilities negotiated for students by the International Union of Students.

Это удостоверение было выдано на основании решения Всемирного конгресса студентов в 1946г. Это удостоверение дает право получения скидки на железных дорогах, скидки с квартирой платы и других льгот, установленных Международным союзом студентов.

Cette carte a été établie en conformité avec les décisions du Congrès Mondial des Etudiants de 1946. Le porteur de cette légitimation bénéficiera de toute réduction de transport de tout tarif spécial de logement et autres avantages, obtenus par l'Union Internationale des Etudiants au bénéfice des étudiants.

Identity card number
Номер удостоверения
Número de la carte

Name
Фамилия
Nom

Christian names
Имя
Prénoms

Address
Адрес
Adresse

Date of birth
Дата рождения
Date de naissance

Nationality
Национальность
Nationalité

University
Университет
Université

This card is valid during the calendar year indicated on the stamp below.

Это удостоверение действительно в течение календарного года, указанного ниже на марке МСС.

Cette carte est valable seulement pour l'année du timbre.

--	--	--	--

For and on behalf of the INTERNATIONAL UNION OF STUDENTS
за МЕЖДУНАРОДНЫЙ СОЮЗ СТУДЕНТОВ
Pour et sur ordre de l'UNION INTERNATIONALE DES ETUDIANTS

Joseph Grohman

President of the IUS
Председатель МСС
Président de l'UIE

Secretary of issuing organization
Секретарь организации,
выдавший удостоверение
Secrétaire de l'organisation émettrice

Stamp of issuing organization - Timbre de l'organisation émettrice
(Печать организации,
выдавшей удостоверение)

IUS
UIE
MCC

NUS
UNE
HCC

UITTREKSEL	
LHA	: PD 8868
19/10	: 25.9.48
1007	: 80 92

Communiqué de presse du 15 septembre 1948

11ème Conseil Annuel de l'Union Internationale des Etudiants.

Depuis quelques jours, les délégués étudiants de 40 pays siègent à la Cité Universitaire de Paris au 11e Conseil annuel de l'Union Internationale des Etudiants. Des Délégués sont venus de tous les continents pour ces assises importantes aux cours desquelles doit être discutée de façon approfondie la politique de l'UIE au cours de l'année écoulée et préparer le programme pour le prochain exercice. Les délégués ont entendu d'abord le rapport du Comité Exécutif de l'Union Internationale qui présentait un tableau de la situation des étudiants dans le monde en même temps qu'il retraçait les activités du secrétariat permanent dans les divers domaines: coopération, publicité, sports. Les délégués ont ensuite présenté les rapports au nom de leurs Unions respectives et ont donné leur avis sur le rapport du CE qui a réuni l'approbation de presque tous les délégués présents. Certaines communautés étudiantes, soit parce qu'elles se sont trouvées à l'écart des événements, soit encore parce qu'elles sont mal tenues au courant de la situation actuelle, sont encore réticentes aux appels ~~aux délégués~~ de l'UIE mais à chaque fois, l'unité des étudiants démocratiques se renforce et chaque année l'UIE voit grossir le nombre de ses membres.

Le Conseil se déroule sous le slogan Paix, Indépendance nationale, Démocratisation de l'Enseignement. Ces trois thèmes préoccupent au premier chef les jeunes intellectuels qui sont bien décidés à suivre les traces de leurs aînés dont on connaît la prise de position à Wrocław, il y a quelques semaines.

Les délégués des pays d'Amérique du Sud, parlant au nom des jeunes intellectuels de ce continent, ont dénoncé nettement la politique agressive des capitalistes américains, l'offense de l'impérialisme sur la vie politique économique et culturelle de leurs peuples.

Les étudiants démocratiques des Etats Unis, membres de l'American Youth for Democracy et de l'Association des étudiants en Médecine des Etats Unis, ont dénoncé pour leur part les violations continuelles des droits démocratiques des universités dans leur pays et mis en garde les étudiants d'Europe et du monde contre les conséquences néfastes du Plan Marshall;

Les étudiants de Chine ont rappelé la guerre criminelle menée par le gouvernement fasciste de Chiang Kai Shek avec l'aide des imperialistes américains contre le peuple chinois, et évoqué la lutte héroïque des étudiants démocratiques unis dans la Fédération Nationale des Etudiants de Chine.

Les délégués hindous ont stigmatisé l'action de leur gouvernement qui couvre de son au crité les persécutions d'étudiants aux Indes et fait arrêter les dirigeants des mouvements étudiants, sous le prétexte qu'ils sont en rapport avec l'UIE et la Fédération Mondiale de la Jeunesse Démocratique.

Des lundi, les commissions ont entrepris la discussion des rapports de départements et vont dicter les lignes générales pour l'activité future de ces départements.

Nouvelles.

Dimanche soir, tandis que les délégués dinaient, quelques vandales ont déchiré des documents exposés par les étudiants du Viet Nam et d'Espagne. Les délégués français ont aussitôt protesté violemment contre ces actes qui sont en contradiction avec l'esprit libéral des étudiants français et ont fait une déclaration officielle devant le conseil pour dénoncer les auteurs de ces dégradations.

Samedi 11 septembre, les délégués de l'UIE ont été reçus par le Président de la République française M. Vincent Auriol qui a exalté le rôle des jeunes intellectuels et souhaité que la jeunesse ait dans la défense de la paix, plus de courage encore qu'elle n'en eut dans la défense de la démocratie au cours de la dernière guerre. Il souligna aussi que les étudiants, n'étant pas encore des hommes d'état, devraient montrer pourtant la voie de l'entente aux délégués de l'Assemblée des Nations Unies qui se réuniront dans quelques jours à Paris.

Au Conseil, on rencontre une forte délégation d'étudiants de la Chine du Nord, qui a représenté la jeunesse de son pays au Conseil de la FMJD à Varsovie. On note également la présence des étudiants démocratiques des Etats Unis, de ces étudiants qui menent une ardente campagne pour que leur pays retrouve la voie tracée par le grand président Roosevelt, qui menèrent campagne pour la suppression de toutes les discriminations qui marquent la vie universitaire aux Etats Unis. Ces délégués ont été particulièrement applaudis lors de leurs interventions.

On regrette l'absence des délégués de la République Indonésienne, qui n'ont pu obtenir la permission d'entrer en France car leur pays n'a pas été reconnu par le gouvernement français.

Une importante exposition à laquelle participent les étudiants de France, d'Italie, de Hongrie, de Norvège, de Danemark et qui comprend aussi des sections réservées à l'UIE et à la FMJD, ramporte un grand succès auprès des délégués.

DRES. No.:
CRT.: De Waakh. H.
DATUM: 17 Nov '47
PAR.:

17 November:
**internationale
studentendag**

17 November wordt elk jaar als internationale studentendag door de studenten over de gehele wereld gevierd. Zij herdenken de dag, waarop de Tsjechische studenten protesteerden tegen de moord, die door de Duitse fascistten op een van hen werd gepleegd. Sindsdien ontstond overal het verzet van de studenten tegen de fascistische overheersing. Het Nederlands Comité voor World Student Relief heeft tezamen met de Nederlandse Studenten Raad ter gelegenheid van deze herdenking een oproep gericht tot de Nederlandse studenten.

28 NOV 1947

620

DOSS. No.:

BRT.: W.A.R.H. GRON.

DATUM: 20-47

PAR.:

26/8-47

De internationale Studentenraad

Gisteren heeft de internationale studentenraad te Praag zijn eerste zitting geopend, waarbij gedelegeerden van 48 landen aanwezig waren.

De raad besloot de studentenorganisaties van de volgende landen en groepen tot de internationale studentenbond toe te laten: Zuid-Afrika, Egyptische Wafdisten, Soedan, Guatemala, Noord-Ierland, Schotland, Porto-Rico, Equador, Birma, Australië, Triest, en de Mohammedanen in India.

Ten aanzien van de Palestijnse studenten werd besloten, dat deze in de bond zullen worden vertegenwoordigd door het verbond van democratische studenten, dat zowel Joden als Arabieren onder zijn leden telt, of door de algemene studentenorganisaties.

Het Franse voorstel om de Noord-Afrikaanse organisatie van het IJdmatschap uit te sluiten en te laten vertegenwoordigen door de Franse organisatie, werd afgewezen.

Commissie 1947

DOSS. No.:

BRT.: W.A.R.H. GRON

DATUM: 12-8-47

PAR.:

Wereldstudentenraad roept op tot terug- trekking Ned. troepen

Het bestuur van de Wereldstudentenraad te Praag heeft een resolutie, opgesteld door Amerikaanse en Indonesische afgevaardigden, aangenomen, waarin de Veiligheidsraad verzocht wordt in de Indonesische kwestie op te treden.

Voorts wordt een beroep gedaan op de jongeren in Nederland hun invloed aan te wenden tot het terugtrekken van de troepen uit Indonesië en op het Wereldvakverbond en studenten-organisaties tot het doen staken van wapenleveranties en een campagne voor medische hulp.

Een West-Indische afgevaardigde bracht in de vergadering verslag uit over het studentenleven in het West-Indische gebied.

BOSS. No.: _____
ORT.: WAARN.A.
DATUM: 9-8-47
PAR.: _____

Wereldstudentenraad

Wereldstudentenraad roept op tot terug- trekking Ned. troepen

*B. D.
Student*

Het bestuur van de Wereld-studentenraad te Praag heeft een resolutie, opgesteld door Amerikaanse en Indonesische afgevaardigden, aangenomen, waarin de Veiligheidsraad verzocht wordt in de Indonesische kwestie op te treden.

Voorts wordt een beroep gedaan op de jongeren in Nederland om invloed aan te wenden tot het terugtrekken van de troepen uit Indonesië en op het Wereldvakverbond en studenten-organisaties tot het doen staken van wapenleveranties en een campagne voor medische hulp.

Een West-Indische afgevaardigde bracht in de vergadering verslag uit over het studentenleven in het West-Indische gebied.

Inlichtingendienst.

HOEDCOMMISSARIAAT
VAN POLITIE
UTRECHT

60921

UTRECHT, den 11 November

OPGEGEVEN 7.

Lr. A14 Nr. 1048'47.

Bijlagen: _____

Bericht op schrijven No.

van

Onderwerp: International Union of Students

Volgno.
14 NOV. 1947
ACD/24436

431

BUREAU B

22-11-47

Hiermede doe ik Utoekomen een rapport met bijlagen over de International Union of Students, naar de inhoud waarvan ik U kortheidshalve moge verwijzen.

De Hoofd-Commissaris van Politie,

(R. W. v. Eijk).

Aan de Heer Hoofd van de
Centrale Veiligheidsdienst,
Javastraat 68,
's-GRAVENHAGE.

A/14-1048'47.

R A P P O R T .

Dezerzijds werd reeds enige malen gerapporteerd over het Wereld Jeugd Festival Comité te Praag en bij rapport C/14 no. 1033'47, d.d. 3 November 1947 over de waarschijnlijk daarmee annex zijnde International Youth Service eveneens in die stad gevestigd. Als derde organisatie, wederom in Praag gevestigd, kan thans genoemd worden de "International Union of Students", welke evenals de twee voorgaande het doet voorkomen alsof zij de jeugd i.c. de studenten van de gehele wereld representeert.

Het blijkt dat in Juli en Augustus 1947 in bovengenoemde stad een congres is gehouden, waarbij 42 landen vertegenwoordigd waren.

In de niet door Russische troepen bezette landen is men dan ook, gezien de ervaringen ten congresse, terecht van mening, dat het hier een onder communistische invloed staande organisatie betreft, waarvan de teugels door Moskou in handen worden gehouden.

De afvaardiging van Nederland was gelegd in handen van vertegenwoordigers van de Nederlandse Studenten Raad, een overkoepelende organisatie, geformeerd uit representatieve personen van de bestaande studentenverenigingen in den lande.

In afwachting van het definitieve openbare verslag dier delegatie (Zie bijlage I en waarbij tevens gesproken wordt over de plaats gehad hebbende deelname aan het Wereld Jeugd Festival), en waarbij tot het al of niet aanvaarden van het lidmaatschap van de I.U.S. zal worden besloten, verscheen er ten behoeve van de leden ~~der~~ studentenraad een circulaire met "voorlopige opmerkingen over de Council-meeting" (Zie bijlage II), gevolgd door het advies der delegatie (zie bijlage III), waarbij de raad wordt gegeven niet tot de I.U.S. toe te treden als lid. Niet ontkend kan worden, dat de delegatie, gezien dit advies, de situatie goed doorzien heeft en zich niet heeft laten weerhouden, om zonder het kind bij de naam te noemen, de aandacht te vestigen op het feit dat aanvaarding van het lidmaatschap een bepaalde politieke instelling vooronderstelt.

Behalve dat de opgedane ervaringen op het congres te Praag tot het nemen van deze stap hebben geleid, is de beslissing bovendien gebaseerd op de inhoud der statuten en reglementen der I.U.S.: de "Constitutie", welke in afschrift als bijlage IV bij dit rapport wordt gevoegd.

Ook de stemmen, die in het buitenland zijn opgegaan hebben mede tot deze overweging geleid. Vooraanstaande studentenbladen hebben artikelen aan de onderhavige kwestie gewijd en de "Union Nationale des Etudiants de Suisse" geeft blijk van kennis van zaken. (Zie bijlage V).

De "Föst", de Oostenrijkse studentenorganisatie, doorzag ook het streven van de I.U.S. Begrijpelijk is het, dat haar reactie gematigder is, doch zij aarzelt niet haar standpunt in deze naar voren te brengen. (Zie bijlage VI).

Uit de inhoud der bijgevoegde stukken kan een duidelijk beeld verkregen worden van de standpunten der verschillendelanden t.o.v. de I.U.S.

In de organisatie van de I.U.S. moge dan ook gezien worden, een zoveelste poging om de internationale jeugd in communistische geest te beïnvluenceren.

Utrecht, 11 November 1947.

VAN DE NEDERLANDSE STUDENTENRAAD.

In de vergadering van de Nederlandse Studenten Raad van 16 October j.l. heeft de delegatie, die in Augustus naar de Council Meeting van de International Union of Students te Praag is geweest, een voorlopig verslag en advies gegeven. Men is van plan t.a.v. deze kwestie de volgende procedure te volgen: na deze voorlopige discussie in de N.S.R. zullen vertegenwoordigers van alle plaatselijke studenten raden resp.-commissies, voor een bespreking worden uitgenoodigd van de problemen, die die hiermede verband houden. Dit zal zo snel mogelijk na verschijning van het delegatieverslag geschieden. Wanneer deze kwestie aldus in wijdere kring is besproken, zal de N.S.R. tenslotte in een vergadering een beslissing over het al of niet toetreden tot de I.U.S. nemen.

Tot leden van de studentencommissie tot het opstellen van een rapport omtrent de Reorganisatie van het Hoger Onderwijs zijn benoemd: M.J. Hartgerink, voorzitter; Mejjfrouw Craandijk (B.V.S.V.) Mejjfrouw Cnossen (S.S.R.); C.D. Grijs (N.C.S.V.); C.F.J. Lampe (Unie van K.S.V.); G.J. Bos (G.S.V.). Van V.C.S.V. zijde zal nog iemand worden aangewezen.

In de vergadering van de N.S.R. van 24 October j.l. is het voorlopig verslag der delegatie naar de Council Meeting van de W.F.D.Y, die deze zomer te Praag is gegoeden, uitgebracht. Ten aanzien van het al of niet lid blijven van de N.S.R. van de Federatie, heeft men besloten de zelfde gedragslijn te volgen als zal geschieden met het vraagstuk van de I.U.S.. Zoals men weet is de N.S.R. in 1945 toegetreden als lid van de W.F.D.Y. te zamen met het A.N.J.V. Men heeft destijds besloten dat dit lidmaatschap in elk geval zal worden aangehouden tot het volgende congres- dat vermoedelijk niet voor 1948 zal plaats vinden-, om dan te kunnen constateren in hoeverre een ontwikkeling van dit lichaam van invloed kan zijn op ons lidmaatschap.

Vermeld dient nog te worden dat in deze vergadering langdurig gesproken is over de verklaring die de Nederlandse delegatie op deze meeting heeft gemeend te moeten afleggen inzake de Indonesische kwestie.

Vooruitlopende op de volledige text die in het verslag zal verschijnen kan reeds worden gezegd dat deze verklaring een eenzijdig standpunt in deze kwestie heeft belicht- n-l- afkeuring van het regeringsbeleid als zijnde te "reactionair". Volgens de delegatie, die zich in deze vergadering heeft verdedigd, was de aanleiding tot deze verklaring de volgende: Men streefde er naar tesamen met de Indonesische delegatie één verklaring af te geven, evenals dat in 1945 te Londen is gebeurd. Daar de Indonesiërs niet bereid waren een niets-zegende mededeeling te doen, en de vertegenwoordigers der N.S.R. aan de andere kant geen bepaald politiek standpunt namens de N.S.R. kunnen innemen, heeft men tenslotte de modus van een persoonlijke verklaring gevonden.

Het oordeel van de N.S.R., in de hierop volgende discussie gevormd, is door de delegatielider Zier met goedkeuring van de raad als volgt geformuleerd: " Ik ben van meening dat de N.S.R. zich niet kan vereenigen met het optreden van de delegatie van de N.S.R. op de Council van de W.F.D.Y. 1947 in Praag ter zake van de verklaring Indonesië, daarvde raad het niet met de delegatie eens kan zijn, dat daar dit optreden van de delegatie op de messt effectieve wijze in de Council inzicht is gegeven in de situatie in deze binnen de Nederlandse studentenwereld. De raad meent, dat de delegatie met ~~name~~ het standpunt van de N.S.R. t.a.v. de politiek niet duidelijk naar voren heeft gebracht, daarentegen wel één standpunt van de N.S.R. in deze recht te doen weder varen."

Benoemd zijn tot vertegenwoordigers van de N.S.R. in het Landelijk Comité der I.S.R. de Heren Kloosterziel (S.S.R.), Schmutzer (Unie van K.S.V.), Boot (Leiden), Verriijn Stuart (Amsterdam G.D.) en Mej. van Looken Constanse (U.V.S.V.).

Op verzoek van Garel Briels, belast met de voorbereiding en coördinatie van de feesten ter gelegenheid van het regeringsjubileum, is van studentenzijde een commissie in het leven geroepen ter beoordeling van de initiatieven op dit gebied, die in de studentenwereld zullen opkomen. Vertegenwoordigers van het feestcomité van de Amsterdamse studenten, Alemene Senaten Vergadering, S.C.V., S.S.R., N.S.V., en S.V.S.V. zullen hierin zitting nemen.

ENIGE VOORLOPIGE OPMERKINGEN EN OVERWEGINGEN OVER DE COUNCIL-MEETJ
VAN DE I.U.S.

II

Dit opstel wil zijn een inleiding voor de N.S.R. bij het bespreken van de vraag, in hoeverre de ontwikkeling van de I.U.S. in het afgelopen jaar aanleiding geeft om het Nederlandse standpunt te herzien.

Uiteraard zijn hieraan de ervaringen, opgedaan op de Council-meeting 1947, als uitgangspunt genomen. Maar nu de I.U.S. t.a.v. het belangrijkste beletsel om een Ned. lidmaatschap, n.l. de autonomiekwestie, een min of meer bevredigende oplossing heeft ingesteld, is het meer nog dan in 1946 noodzakelijk het voor en tegen van deelname in deze organisatie, af te wegen. Vorig jaar immers, was de autonomie-kwestie om de uiteindelijke beslissing zo alles overheersend, dat daardoor overwegingen van andere aard wel eens te weinig in ogenschouw genomen werden, terwijl men bovendien de indruk kreeg, dat de beslissing om niet toe te treden, maar al te gaarne geaccepteerd werd. Dit jaar zal de N.S.R. zich uit moeten spreken over de werkelijke waarde van een mogelijk lidmaatschap.

Daarom heeft de delegatie gemeend zich niet tot een rapport over de Council-meeting 1947 te moeten beperken.

A. Enige opmerkingen betreffende de Council-meeting 1947.

I. Algemeen

Vooropgesteld zij, dat het een Council-meeting betrof, waarbij dus in eerste instantie over de praktische uitwerking van de, op het congres vastgestelde principes, dus politieke, grondslagen gesproken moest worden. Behoudens enkele geëxalteerde opwellingen hield men zich hier wel aan, zodat ogenschijnlijk de niet politieke zaken een iets belangrijker plaats innamen. Hier moest men echter zeer oppassen op het geraffineerde gevaar van de beslissingen van het congres. Een voorbeeld hiervoor was de commissie voor pers en propaganda, waar men zich op de constitutie beriep, om in het maandblad de I.U.S. te kunnen gebruiken bij de strijd tegen "fascist ideology".

De discussies bewogen zich weinig op een internationaal niveau. Men bracht of gemeenschappelijke politieke, of eigen nationale belangen naar voren, waarbij objectiviteit dikwijls ver te zoeken was. De debatten waren dikwijls zeer verward, en tenslotte besloot men bijna altijd tot het instellen van een "drofting Committee", hetgeen in de praktijk betekende, dat de commissie de uiteindelijke beslissing nam. Heel vaak kreeg men de indruk de première van een toneelspel mee te maken. De oppositie is iets uitgebreid en treedt wat meer op de voorgrond. Er waren echter dit jaar geen Council-leden die voldoende op de hoogte, en in staat waren om een weloverwogen en vasthoudende oppositie te vormen. Door velen werd dit bezwaar gevoeld, en de delegatie acht een verdere ontwikkeling der oppositie uitgealoten.

Slechts een bepaald gedeelte der council vertoonde belangstelling voor praktische problemen, en hadden zich op deze zaken voorbereid.

II. Overzicht van enkele, voor Nederland belangrijke delegaties.

U.S.A. Een voor de Council vrij rechts georiënteerde, maar voor Amerikaanse normen vrij linkse delegatie, die weinig als geheel optrad. Zij verklaarden enkele malen tegen het behandelen van politieke zaken te zijn, maar onthielden zich niet principieel van stemming. In September zal Amerika een N.U. oprichten en dan een beslissing over het lidmaatschap nemen.

CANADA. Een delegatie, die in alle opzichten ons standpunt deelde, was als observer aanwezig. In December beslist Canada over het lidmaatschap.

ENGELAND. Een delegatie die ca. 60% van de studenten vertegenwoordigt en steeds meende als trait d'union te moeten optreden. Bij de behandeling der praktische studentenaangelegenheden hadden zij steeds bijzonder goede en constructieve voorstellen.

FRANKRIJK. Een delegatie die een groot gedeelte van de Katholieke studenten niet vertegenwoordigde.

ITALIË. Vertegenwoordigde 25% van de studenten en was een eerste klas "fellow-navigator".

NOORWEGEN ZWEDEN DENEMARKEN. Zijn en blijven lid, doch betonen zich af en toe, soms openlijk, soms bedekt, oneens met de gang van zaken.

FINLAND. Blijkt onder controle van Rusland te staan, maar voelt voor ons standpunt.

ZWITSERLAND. Bedankte definitief en voerde hiervoor naast algemene argumenten aan, dat hun neutraliteit niet gegarandeerd was.

OOSTENRIJK. Zwak maar van goede wille. Werd erg gehinderd doordat een "democratische vereeniging" eveneens als lid erkend werd.
BEKGIË Zag, evenals Nederland zijn principiele bezwaren min of meer meer opgelost en zal zich beraden over het lidmaatschap.
INDIA VIETNAM BIRMA CHINA INDONESIA. Sterk links gekleurde delegaties.

AUSTRALIË heeft het lidmaatschap weer opgezegd en is nu in zijn 12 maanden-opzeggingstermijn. De vertegenwoordiger was coupes-technisch zeer goed, en zal alsnog trachten in deze toestand verandering te brengen.

III. Positie van de Nederlandsche delegatie.

Enkele dagen voor de aanvang van de Councilmeeting, bleek, dat slechts één observer was uitgenoodigd. Desondanks is de voltallige delegatie vertrokken. De ontvangst was bijzonder koel, en slechts één lid van de delegatie kreeg het recht in de vergadering te spreken. Op een enkele uitzondering na bestond er niet de minste belangstelling voor het Nederlandse standpunt. Wat de betreft de autonomie kwetsie kon men de bezwaren wel meevoelen, maar achtte toch de Nederlandse houding te formalistisch of ook wel "law suspicious". Het a-politieke standpunt vond bij niet typisch rechts gedeelte niet de minste genade.

De tekenen zijn er, dat voor niet leden de mogelijkheid om desondanks aan uitingen of activiteiten der I.U.S. deel te nemen, wel gaande weg zullen verdwijnen. Reeds nu werden er bedenkelijke vragen hierover gesteld.

B. Enkele beschouwingen.

1 Men kan op internationaal niveau, en zeker in deze omgeving niet een aantal politieke standpunten tegenover elkaar steklen en het niet politieke standpunt als een neutrale middenweg zien.

Het is een feit dat er een groot aantal landen is waar de politiek een zwaartepunt is, dat deze als eerste studenten belangen worden, en van deze opvatting is ons a-politieke standpunt de lijnrechte opponent. Wij kunnen dus niet verwachten dat een internationale studenten-organisatie in het geheel geen politiek zal bedrijven, en mogen haar dan ook niet, wanneer zij zich hier verhoudingsgewijs mee bezig houdt, de rug toekeeren. Er moet echter ruimte zijn om andere opvattingen, niet allen in de vorm van een garantie van autonomie, maar evenzeer door een nieuwe behandeling van niet politieke aangelegenheden.

2 Aangezien de autonomie aan de aangesloten organisaties nu min of meer gegarandeerd is, kan de N.S.R. de hem geboden gelegenheid om internationaal contact en zelfs toelichting en verbreiding van eigen standpunt aangrijpen. Men moet echter begrijpen dat in de Council uiterst ter zake kundige personen zitting hebben en dat het daarom een eerste vereischte is voor Nederland, om een groep studenten te vormen die gedurende het geheele jaar bijzondere aandacht aan deze problemen besteden, en goed voorbereid aan de activiteiten de I.U.S. deelnemen. Wanneer er niet nu al min of meer zekerheid bestaat, dat dit jaar, maar ook over 5 en over 10 jaar een dergelijke activiteit doet het Nederlandse studentenleven wordt opgebracht, dan is een lidmaatschap niet alleen waardeloos, maar zelfs nadelig. Tegenover het verbinden van onze naam aan de I.U.S. moet een duidelijke en weloverwogen actie staan om onze positie uiteen te zetten.

3 Op de keper beschouwd bevat de Constitutie hele passages die wij niet ten volle kunnen onderschrijven, en juist op deze punten neemt de I.U.S. de constitutie wel au serieux. Ook over het algemeen achten de delegatie-leden de geest en de strekking van de I.U.S. nog zeker niet acceptabel voor ons. Een beslissing zal dus steeds een voorlopig karakter moeten dragen en uiteindelijk afhankelijk zijn van een al of niet optredende verandering in de I.U.S.

a. Niet lid worden van de I.U.S., omdat ondanks het feit, dat d
autonomie kwestie nu min of meer bevredigend is opgelost, er
nog steeds de navolgende bezwaren bestaan.

1 De constitutie is onaanvaardbaar voor Nederlandse studenten.
Zij biedt geen ruimte voor alle opvattingen over de taak der
studenten, doch verklaart integendeel een bepaalde ideologie,
welke bovendien niet voor Nederlandse studenten aanvaardbaar
is, tot basis der Unie. De ervaring heeft geleerd, dat bij za
ken van principieel belang de constitutie wel degelijk als
rechtlijn wordt aangenomen.

2 De IUS treedt op en neemt beslissingen namens alle studente
van de wereld, terwijl het overduidelijk is, dat lang niet
alle groeperingen vertegenwoordigd zijn. Welbewust tracht zij
daardoor een gekleurde politieke uitspraak een ongemotiveerde
waarde te geven. Wij zouden hierdoor iets, wat tegen onze
eigen beginselen ingaat, steunen.

3. Een sterke neiging tot centralisatie en het streven de p
practische activiteiten ondergeschikt te maken aan een zeer
vaag omschreven constitutionele doelstelling, tasten in hoog
mate de algemeenheid en daarmee de waarde van deze activit
teiten aan. Zij worden ondergeschikt gemaakt en in dienst g
gesteld van de reeds eerder genoemde politieke uitspraken.

4. Wanneer de N.S.R. lid wordt, dan zullen wij niet alleen
moeten trachten om, door uiterst ter zake kundige voorstel
len met kracht te verdedigen, de geest in de IUS te veranderen
maar tevens moeten waken tegen ongewenste consequenties van
het lidmaatschap. Beiden zullen een niet geringe inspanning
van de Nederlandse student vergen, zonder welke het lidmaatec
schap waardeloos en zelfs gevaarlijk is. Het is zeer te be
twijfelen of Nderland deze activiteit permanent zal kunnen op
brengen.

5. Wij geven aan groeperingen, die onze opvattingen delen,
maar ze niet kunnen uitspreken, op doeltreffender wijze steun
door een duidelijke weigering, dan door, hoe intensief ook,
mee te gaan. Onze inzichten zullen nimmer via de IUS tot hen
komen, omdat juist uit de landen, waar dit voorkomt, vertegen
woordigers met uiterst geprononceerde politieke overtuiging
zullen verschijnen. Zo zullen via de IUS onze overtuigingen
ook nooit de groeperingen, die thans, vreemd voor ons zijn,
bereiken, hoezeer dit ook noodzakelijk is.
Het lidmaatschap, alleen als geste tegenover deze groeperingen
zal niet aan zijn doel beantwoorden, want de krachtige op
positie, die hieraan gekoppeld dient te worden, zal veel van
het effect verloren doen gaan.

6. Voor het uiteindelijke doel van internationaal contact,
n-l- het op groote schaal kennen van elkanders opvattingen
en omstandigheden en het bespreken van bepaalde problemen
op internationaal niveau, is een representatieve organisatie
geen vereischte.

Het is dus onredelijk om belangrijke concessies te doen ten
behoefte van een dergelijke organisatie, terwijl andere middele
open staan om het doel te bereiken.

Spreekt en uitwisseling geschieden op basis van wederkerig
heid en Nederland zal, mitx het eigen goedwerkende organisa
ties hiertoe bezit, zeker niet geïsoleerd zijn. ISS en de
faculteiten bieden ruime kans voor conferenties.
Wij hebben voor internationaal contact een bepaalde hoeveel
heid enthousiasme, tijd en geld ter beschikking en bereiken on
ons dael beter langs deze indirecte weg, dan door veel van
onze kostbare energie ten behoeve van de IUS te gebruiken.

b Indien Nederland geen lid van de IUS zal worden, stelt de
delegatie de volgende gedragslijn aan de N.S.R. voor.

1. Duidelijk de Nederlandse studenten onder ogen brengen, dat wij door deze weigering in mindere mate in de gelegenheid zijn onze opvattingen te toetsen aan anderen, die er wellicht lijnrecht tegenover staan. Juist een min of meer extreem standpunt, als de Nederlandse, behoeft een permanente kritische beschouwing en wij zullen op andere wijze in dit tekort moeten voorzien.
2. Nadat de grondvergaderingen zich over het advies hebben uitgesproken, de IUS van de beslissing en de overwegingen, die ertoe geleid hebben, op de hoogte stellen.
3. Zoveel mogelijk contact onderhouden met landen, die begrip hebben voor ons standpunt. In ieder geval door het medewerken aan de in Praag gestichte "Correspondence Union". (Met de pen bijgeschreven) Zwitserland, België, Nederland, Canada, Ierland, Schotland, Oostenrijk en Australië.
4. Geen stappen ondernemen om te komen tot het oprichten van een algemeene representatieve organisatie, gevormd door de landen, die geen lid zijn van de IUS. Wel echter van instellingen, die zich op internationaal terrein ~~hanniken~~ begeven, zoveel mogelijk, bij bestaande of op te richten internationale organisaties, die een afgebakend arbeidsveld hebben, aan te sluiten.
5. Geen vertegenwoordigers van Nederland meer deel te laten nemen aan manifestaties van de IUS. Echter wel, waar de kans geboden wordt en de N.S.R. dit juist oordeelt, vergaderingen te laten bijwonen door waarnemers. In het algemeen de ontwikkelingsgang van de IUS gade slaan.

International Union of Students.

CONSTITUTION OF THE INTERNATIONAL UNION OF STUDENTS.

PRAHA, August 1946

Published by the International Union of Students.

We, the students of the world,

-Gathered in Prague in August 1946 at the World Students' Congress, called by the International Preparatory Committee elected by the London International Students' Conference of November 1945,

-Conscious of the historic significance of this era, when a peaceful Charter of nations is being established and when all workers and young people strive in the service of mankind towards the fundamentals of social and economic advancement,

-Faithful to the example of the best of our members who died in the fight of the democratic peoples for their liberty,
Affirm our will

-to build again a better world, desirous of liberty peace, and progress

-to take that place in the vanguard of the youth of the world, which we have held so often before in the course of history:

To this end we do now constitute the International Union of Students.

The International Union of Students considers the unity of all democratic forces, which work for progress on base their activities upon the principles of the United Nations, to be an indispensable condition for the realisation of a just and lasting peace, and the equality of all peoples.

The purpose of the International Union of Students, which is founded upon the representative student organisations of different countries, shall be to defend the rights and interests of students, to promote improvement in their welfare and standard of education, and to prepare them for their tasks as democratic citizens.

ACTS OF THE CONSTITUTION
SECTION 1. Name

The name of the organization shall be:
THE INTERNATIONAL UNION OF STUDENTS,
(Hereafter referred to as the I.U.S.)

SECTION II. Headquarters

The Central Offices of the I.U.S. shall be situated in Prague.

SECTION III. Aims.

The aims of the I.U.S. shall be:

a) To be the representative organisation of the democratic students of the whole world who work for progress: in this way to help to solve the problems of all students.

b) To secure for all young people the right and possibility of primary, secondary, and higher education regardless of sex, economic circumstances, social standing, political conviction, religion, colour or race; and, to secure for students an extensive system of state scholarships and family allowances, wherever necessary, the provision of text-books and school supplies free of charge, and all other means of assuring their material independence.

c) To ensure to all students the best possible living conditions and facilities for the maintenance of health.

d) To promote among students an appreciation of the cultures of all peoples and the love of freedom and democracy.

e) To endeavour to bring about the formation of unified and fully representative student organisations, which are democratic in character and work for progress.

- f) To promote friendship between the students of all the world.
- g) To provide the means of cooperation between actively democratic, nationally representative student organisations.
- h) To promote the co-operation of students with other youth, and to work for the development in students of a sense of responsibility towards society.
- i) To give active support to all governments and social organisations which strive for peace and security: to this end, to fight for the eradication of every vestige of Fascist ideology and oppression from all educational institutions; to combat all forms of discrimination, the falsification of science, and the propagation of theories of racial superiority.
- j) To represent the interest of students in international affairs; to bring before international organisations the problems of students; and, to publicise in all spheres the most urgent needs of students.
- k) To assist the students of colonial, semi-colonial and dependent countries to attain their full social, economic, and educational development: to this end, to render to the students and peoples of these countries all possible assistance in their struggle for freedom and independence.
- l) To urge that advances in science and culture be published and employed in the service of humanity and world peace.

SECTION IV. Activities.

The I.U.S. shall carry out its Activities in the spirit of Section III of this constitution. These activities may be undertaken by member organisations under the supervision of the Executive Committee and are as follows:

- a) The organisation of international student congresses, both general and specialised, and the promotion of any action deemed necessary to realize the policies defined at such congresses.
- b) The organisation of international travel and exchange.
- c) The organisation of international students' correspondence.
- d) The reception and the dissemination throughout the world of information concerning students and their problems.
- e) The publication of the official periodicals of the I.U.S. in as many of the main world languages as is demanded by their circulation.
- f) The organisation of international sport activities.
- g) The extension of financial and other assistance to such nonpartisan, non-sectional, fully representative student organisations as are in need of it: this to be undertaken by the creation of special funds and the institution of national and international campaigns.
- h) The organisation of relief work and the maintenance of liaison with the existing relief bodies.
- i) The maintenance of the closest possible relations with the organisations of the United Nations and in particular, UNESCO.
- j) The maintenance of the closest possible relations with all other international organisations pursuing aims similar to those of the I.U.S.
- k) All other activities that may be necessary to further the aims of the I.U.S.

SECTION V.

MEMBERS OF THE I.U.S., THEIR RIGHTS AND OBLIGATIONS

Members of the I.U.S. shall be student organisations which:

- a) Accept and abide by its Constitution.
- b) Are progressive with regard to their constitution and their practical activities. By progressive, it is meant that the student organisations concerned support democratic principles and work sincerely and consistently for the advancement and realisation of these principles in everyday life.

Such organisations shall be:

- 1. National Unions of students representing the majority of students of the country concerned and fulfilling the terms of the Constitution.
- 2. National Co-ordinating Committees uniting the various sectional, democratic student organisations of the country concerned.
- 3. One or more student organisations of a country where such a National Co-ordinating Committee is not practicable, and there are several actively democratic student organisations.

Rights:

Every organisation which is a member of the I.U.S. has the right:

- a) To participate in the discussion and the resolution of all questions at the World Students' Congress.
- b) To submit suggestions for discussions to the Congress and other governing bodies.
- c) To be present, at meetings of any of the governing bodies upon which is not represented, whenever they are discussing or deciding upon questions which concern it directly.
- d) To apply to the governing bodies of the I.U.S. for help in cases where special problems and needs arise.
- e) To employ in its title the status of membership, and to use the emblem of the I.U.S.
- f) To disaffiliate.

Obligations:

Member organisations of the I.U.S. shall:

- a) Abide by its Constitution, carry into practice the decisions of its Congress and other Governing Bodies and support organisations pursuing general aims similar to its aims. Any decisions of the I.U.S. not adhered to by the national organisations shall be submitted to the Council for final judgement.
- b) Keep the I.U.S. periodically informed of their activities.
- c) Promote greater co-operation between representative, actively democratic student organisations of their country, and endeavour to recruit them for membership of the I.U.S. - provided they are eligible, this subject to Section V., Members.
- d) Work in their countries for the foundation of a strong National Union, democratic and representative in character.
- e) Harbour no trace of Fascism or fascist and imperialist ideology, and give no expression to any discriminatory propaganda based upon differences in sex, economic circumstances, social standing, political conviction, religion, colour or race.
- f) Increase its co-operation with those student organisations in all countries which work for progress, and grant them assistance when need arises.
- g) Pay such dues as are required by the decisions of the governing bodies.

Admission

ADMISSION TO, DISAFFILIATION AND ACPULSION FROM MEMBERSHIP.

- a) Student organisations represented at the inaugural World Students' Congress in August, 1946 and on whose behalf the Constitution is voted and signed, may, subject to ratification by the organisations concerned, become members of the I.U.S., - this subject to Section V., Members. Such membership involves payment of the subscription provided for in Section VI., subsection I, a., VII, within six months of the inaugural congress.
- b) Student organisations applying for membership must inform the Council of the I.U.S. of their decision to accept and of their readiness to abide by the Constitution. The new members may be accepted for membership by the decision of the Council subject to ratification by the Congress.
- c) In the event of the failure of any member organisation to abide by the Constitution, the Council of the I.U.S. shall direct the attention of the said organisation to this fact. If this and similar measures prove inadequate, the Council has the right to decide by a 2/3 majority of those present and voting to suspend or expel the organisation concerned subject to ratification by a 2/3 majority vote of the Congress.
- d) Member organisations of the I.U.S., intending to disaffiliate, must inform the Council of the I.U.S. of their decision. The disaffiliation shall become effective 12 months after notification of the Executive.

SECTION VI. GOVERNING AND EXECUTIVE BODIES OF THE I.U.S.

The Governing Bodies of the I.U.S. shall be the World Students' Congress and the Council.

Subsection I. The Congress.

a) The World Students' Congress is the highest Governing Body of the I.U.S. and is empowered to:

I. Discuss and adopt decisions on general problems connected with the conditions and activities of students, and to work out the programme of action of the I.U.S.

II. Approve amendments and addenda to the Constitution by a 2/3 majority of those present and voting.

III. Decide upon the number of representatives to the Council from each country, and approve the nomination of representatives made by the national delegations.

IV. Discuss and approve the reports of the work of the Council and the Executive Committee.

V. Approve the creation of such special Commissions and Committees as the Council may recommend.

VI. Affiliate the I.U.S. to other organisations.

VII. Fix the scales organisations and the date of payment for the said dues.

b) The Congress shall be composed of delegates from member organisation of the I.U.S. The number of delegates accorded to each member organisation shall be fixed according to a scale recommended by the Council and approved by the Congress. Each delegate shall have one vote.

c) The Congress shall meet at least once in three years; the Executive Committee shall inform all member organisations of the proposed agenda, date and place of the Congress, and of the number of delegates accorded to ~~it~~ them not later than five months before the meeting of the Congress.

d) Extraordinary Congresses of the I.U.S. may be convened at the demand of not less than 1/5 of the total number of countries represented in the

I.U.S.

I.U.S.

e) All votes at the Congress, except when otherwise stated, shall be by simple majority.

f) The quorum shall consist of a majority of the delegates entitled to attend the Congress, provided that this number represents a majority of the member organisations of the I.U.S. from $\frac{2}{3}$ of the countries participating in the I.U.S.

g) Observers to the Congress may be invited at the discretion of the Council.

Subsection II. The Council.

a) The Council of the I.U.S. is the highest Governing Body of the I.U.S. between Congresses. It is responsible to the World Students' Congress.

b) The Council, shall consist of at least one elected representative of each country entitled to representation at the Congress. No one may be elected to the Council, who at the time of election has finished his University or College course for more than two years. The number of representatives for each country shall be determined by a scale adopted by the Congress.

c) The member organisations may appoint new Council members to replace any of their representatives.

d) Every session of the Council shall elect a Presidium, whose members shall preside in turn over Council meetings.

e) The Council shall each year elect from among its members the Executive Committee, consisting of the President, four Vice-Presidents, Secretary, Treasurer and ten ordinary members. All the members of the Executive Committee shall be from different countries. No one may be elected to the Executive Committee who at the time of election has finished his University or College course for more than three years.

f) The Council shall elect four persons, not necessarily members of the Council, who with the Treasurer shall form the Finance Committee.

g) The Council shall approve the Budget.

h) The Council shall discuss and approve the reports and work of the Executive Committee.

i) The Council may appoint from its membership representatives to different organisations with which the I.U.S. wishes to associate. This authority may be employed if necessary by the Executive Committee, subject to the ratification of the Council.

j) The Council shall meet at least once a year. The proposed agenda, date and place of its meetings shall be determined by the Executive Committee. Members of the Council shall be given notice of all meetings at least three months in advance.

k) Extraordinary sessions of the Council shall be convened by the Executive Committee or at the request of at least $\frac{1}{3}$ of the members of the Council or $\frac{1}{3}$ of the member organisations of the I.U.S.

l) All decisions of the Council shall be a simple majority vote.

m) The quorum of the Council shall be $\frac{2}{3}$ of its members, representing at least $\frac{1}{2}$ of the countries participating in the I.U.S.

n) The Council shall be empowered to co-opt representatives of organisations from new member countries, such representation being subject to Subsection II., Council, clause b.

o) The Council shall resolve all cases where a member organisation has not adhered to the decisions of the I.U.S. It shall only apply sanctions under section V, Clause (c) if the grounds of non-compliance are in opposition to the constitution of the I.U.S.

Subsection III.
The Executive Committee.

a) The Executive Committee shall carry out the policies of the I.U.S. and the decisions and projects of the Congress and Council. The Executive Committee shall submit to the approval of the Council the list of such permanent and parttime staff as is necessary to ensure the efficient conduct of the work of the I.U.S.

b) The practical activities of the Executive Committee shall be directed by the President, four Vice-Presidents, the Secretary, and the Treasurer of the I.U.S.

c) Members of the Executive Committee, if unable to attend the meetings of the Executive Committee, may be represented by personal nominees, who must be approved by the member organisation concerned. These personal nominees shall have the full rights of members of the Executive Committee.

d) The Executive Committee shall select a Permanent Secretary.

e) The Executive Committee shall meet at least twice a year.

f) The quorum of the Executive Committee shall be 11 members.

g) All decisions of the Executive Committee shall be taken by a simple majority vote.

SECTION VII. Budget and Finances.

a) The financial resources of the I.U.S. are derived both from the subscriptions paid by member organisations, according to the scales agreed upon by the Congress, and from other sources.

b) An organisation, which, without valid reason, fails to pay its subscription ~~xxxx~~ for one year, shall by reason of this default forfeit the right to vote in the Governing Bodies. An organisation, which, without valid reason, fails to pay its subscription for two years, shall forfeit the right to participate in the meetings of the Governing Bodies and may be expelled from the I.U.S.

c) The draft Budget shall be compiled by the Finance Committee for the approval of the Executive Committee and Council.

d) The Council may, after approval of the Budget, introduce changes in the subscriptions to be paid by member organisations in consideration of changes taking place within the said member organisations.

e) The Finance Committee shall supervise the financial business of the I.U.S.

f) The Chairman of the Finance Committee, or in his absence the Vice-Chairman, shall have the right to be present at meetings of the Council and the Executive Committee in a consultative capacity.

g) The Finance Committee shall compile reports for submission to the Executive Committee and to the Council and shall submit audited accounts to the world Students' Congress.

h) The ~~xxxx~~ Executive Committee shall appoint the official Auditors of the I.U.S.

i) The Council shall decide upon the utilisation of the funds and property of the I.U.S., should this organisation at any time be dissolved.

SECTION VIII. STANDING ORDERS AND BYE-LAWS.

Standing

Standing orders and Bye-Laws to be attached to the Constitution shall be adopted by the Council, subject to the approval of the Congress.

SECTION IX. THE CONSTITUTION.

The Constitution shall be translated into all languages employed by the countries participating in the I.U.S. For the purpose of interpretation, the original, English text shall be authoritative.

SECTION X.

The Constitution shall be effective upon its approval by a majority of the delegates present at the Inaugural World Students' Congress of the I.U.S. in Prague, August, 1946.

Note:

The above Constitution was duly ratified by an overwhelming majority of the delegates present at the World Students' Congress on Tuesday, August 27 1946, From this date, the Constitution becomes operative.

APPENDIX TO THE CONSTITUTION.

Bye-laws.

Special Mandate of the World Students' Congress on August 24, 1946, on relations with the World Federation of Democratic Youth WFDY.

1. The International Union of Students is an autonomous Associate Member of the WFDY.
2. The Council of the I.U.S. shall appoint from its members delegates to the Conferences and the Council of the WFDY.
3. The Executive Committee shall provide from among its members any representatives to the Executive Committee of the WFDY.

Definitions.

For the purpose and interpretation of this Constitution:

A. National Unions.

are regarded as: Student organisations.

1. Which represent the majority of students of their country.
2. Which are democratic in constitution and practice.
3. Which are open to all students of the country concerned, without regard to their sex, economic circumstances, social standing, political conviction, religion, colour or race.

B. Students are regarded as:

Those young people who pursue courses of Higher Education at Universities, Training-Schools and Technical High Schools. The definition does not include young people at school.

Note:

In countries where a National Union, as defined above, also organises the students of Secondary Schools, it is authorised to allow these students to participate in the I.U.S. It will, however, be granted representation in the Congress and Council of the I.U.S. only in proportion to the number of students as defined above.

The End.

Tisk Svoboda Praha.

NOUVELLES UNIVERSITAIRES INTERNATIONALESUnion Nationale des Etudiantes de Suisse

Publié par le service de Ecole Polytechnique Fédérale,
 presse de l'Union Nationale Zürich, Bureau 44a tel. 243421
 des Etudiants de Suisse (UNES) Adresse télégraphique UNUS ZÜRICH.

Rédacteur responsable: A. Niggli.

Numéro 17.

EDITION SPECIALE:Les étudiants suisse et l'Union Internationale d'Etudiants (UIE)

Du 31 juillet au 10 août 1947, une certaine de délégués de 42 pays se sont réunis à Prague pour la première séance du Conseil de l'UIE. L'Union Nationale des étudiants de Suisse y était représentée par une délégation. Los de votes ayant eu lieu au printemps à toutes les universités, les étudiants suisses ont décidé de joindre l'UIE tout en faisant la réserve dictée par la constitution de l'UNES et par la conception suisse de la neutralité, de se tenir à l'écart de toute action politique entreprise par l'UIE. A leur avis, la tâche d'une organisation mondiale d'étudiants n'est point de copier en miniature la haute politique, mais bien de traiter d'une façon objective les problèmes universitaires. Ce n'est pas que le désir manifeste de prendre une part active dans le relèvement général, qui a décidé l'UNES à demander sa réception dans l'UIE, malgré la charge que présente pour elle le caractère politique de cette dernière,.

Dès le début de la séance, la délégation suisse a été péniblement impressionnée par l'augmentation évidente, en comparaison de l'année passée, de la tendance politique dont l'UIE est réellement devenue l'instrument. Nous n'hésitons pas à donner des preuves à l'appui pour cette affirmation. Il suffirait de citer le fait seul qu'en admettant certaines délégations, qui ne peuvent certes pas être reconnues comme représentatives pour leur pays, le comité exécutif n'a pas cru devoir tenir compte de la constitution de l'UIE, qui, s'il existe une union nationale officielle, ne reconnaît que sa délégation comme telle. Ainsi, des 200.000 étudiants italiens, seuls étaient représentés les 39.000 adhérents au partis gauches, et cela par 4 délégués, ce qui ne correspond nullement à leur nombre. En plus des trois délégués de la "Hochschüllerschaft" Autrichienne, un représentant de l'Autrichienne, un représentant de l'"Union des étudiants démocrates" communiste, ne comptant que 140(1) membres, a été invité. Pour la Palestine de même on a accepté, à côté du délégué officiel, un autre, communiste. Vu ces données, on ne s'étonna guère de voir la grande partie du temps vouée à des discussions et résolutions concernant la RETRAITE DES TROUPES ANGLAISES DE Palestine et celles des américaines de la Chine, ainsi que les protestations cubaines contre la loi américaine du sucre et la situation au Viet-Nam et en Indoné-

sie. Il va sans dire qu'on a puisé à pleins seaux dans les possibilités presque illimitées que présente le sujet de la "démocratisation", vu les définitions actuellement peu nettes de certains mots. Par conséquent les questions universitaires proprement dites on dû être soit abandonnées complètement, soit traitées que superficiellement, ce qui est fort regrettable. Bref, l'UIE antifasciste a présenté à peu près le spectacle que nous aurions attendu d'une organisation universitaire internationale sous une égide fasciste.

Cette situation devait mener nécessairement à la déclaration du Conseil que la réserve faite par l'UNES, qui, du reste, pour des raisons formelles n'aurait pu être reconnue que par le Congrès de l'UIE en 1949, était absolument inacceptable. A ce propos, un délégué russe alla jusqu'au début de la seconde guerre mondiale une organisation internationale (CIE) s'occupait des problèmes universitaires d'une manière nettement apolitique. Actuellement, l'atmosphère envenimée par la politique des parties peut s'expliquer pour les pays qui se trouvent sous l'influence soviétique; cependant la conduite des autres délégations qui, à peu d'exceptions près, n'ont su prendre que la défense de leurs propres intérêts, a été décevante. Les étudiants suisses ne cessent d'être persuadés qu'une collaboration universitaire internationale sans manifestations d'idéologies politiques est possible. Il n'est donc pas question pour eux de se joindre à l'UIE, à moins que toute tendance politique ne soit éliminée par une révision de la constitution. Cette décision a forcé l'Association Sportive Universitaire Suisse à retirer sa nomination pour les jeux universitaires mondiaux d'été à Paris, qui par l'UIE ne seront plus organisés d'une façon aussi sportive et apolitique que l'ont été les jeux d'hiver à Davos par l'UNES.

A l'aide d'autres organisations internationales et des relations bilatérales, l'UNES saura, dans la mesure de ses forces, participer à une collaboration universitaire et au relèvement général, sans s'exposer à un abus politique.

Das Exekutivkomitee der IUS (Internationale Studenten-Organisation), das laut Statuten jedes Jahr zusammentritt, tagte im Juli dieses Jahres in Prag. Selbstverständlich hat auch eine österreichische Delegation daran teilgenommen. Da man aber schon vorher wusste, was gespielt werden wird hat der Zentralausschuss, um die österreichischen Vertreter nicht in einen Gewissenkonflikt zu bringen, eine eindeutige Stellung bezogen:

Es ist die a l l e i n i g e V e r t r e t u n g O s t e r r e i c h s durch die O s t e r r e i c h i s c h e H o c h s c h ü l e r s c h a f t zwecks einer der Meinung unserer Studenten tatsächlich entsprechenden Stellung in der IUS s i c h e r z u s t e l l e n. Die österreichische Delegation nimmt an keiner Aktion teil, die über den Rahmen der Hochschul- und Studentenprobleme hinausgeht, bzw. rein politische Ziele verfolgt.

Und die Vorsicht hatte sich als nur zu berechtigt erwiesen.

Der kommunistische Vorsitzende GROHMANN empfing die österreichische Delegation "liebevoll", indem er in seiner Eröffnungsrede auf "Österreich als einen der schwarzen Punkte" der Welt-Studentenorganisation hinwies. Auch der Vertreter der "einzigen demokratischen" österreichischen Studentenorganisationen (für Unwissende: der Vertreter der VDS) hat seinen Teil dazu beigetragen, das Ansehen Österreichs nicht gerade ins beste Licht zu stellen.

Das Kernproblem für unsere Delegation bestand darin, durchzusetzen, dass die Österreichische Hochschülerschaft als ~~xxx~~ alleinige Vertretung der österreichischen Studenten anerkannt werde. An und für sich hätte dies keinerlei Schwierigkeiten bereiten dürfen, da laut Statuten Länder, in denen eine nationale Studentenorganisation besteht, nur durch diese vertreten sein können.

Da jedoch die Kommunisten entsprechend ihrer Stärke bei uns keinen Anspruch erheben konnten, einen Vertreter in die Delegation zu entsenden, musste von diesem Grundsatz abgewichen werden. Die "unpolitische" VDS sprang in die Bresche. Durch die große Anzahl ihrer Mitglieder - sage und schreibe 140! - ist sie ja auch durchaus berechtigt, im Namen Österreichs zu sprechen. Warum sollte auch ein halbes Prozent nicht berufen sein die Meinung unserer Studenten zu verdolmetschen?

Unsere offizielle Delegation war mehr als zuverkommend: Sie bot der VDS an, eigenes Mitglied der IUS zu sein, solange sie n i c h t im Zentralausschluss vertreten ist. Wenn sie aber einmal als wahlwerbende Gruppe auftritt ~~und~~ in der gewählten Körperschaft vertreten ist, müsse sie freiwillig ihre Mitgliedschaft zurückziehen. Da die VDS anscheinend doch in Betracht zog, vielleicht nur 3 oder 4% der Wahlstimmen zu erreichen, dann aber natürlich auch kein Recht zu haben, in der Delegation bei einer Tagung der IUS vertreten zu sein, nahm sie diesen Vorschlag nicht an. So musste die österreichische Delegation die notwendige Folgerung ziehen und die Ratifizierung der Mitgliedschaft bis zur Erreichung der öster-

reichischen Forderungen zurückstellen. Das Präsidium der Österreichischen Hochschülerschaft hat diese Haltung der Delegation vollkommen gebilligt und in einem Kommuniqué ihre Stellungnahme bekanntgegeben:

Da die Internationale Studentenunion aber darauf bestand, die "Vereinigung demokratischer Studenten" als Mitglied neben der offiziellen österreichischen Vertretung beizubehalten, sah sich die Österreichische Delegation gezwungen, die Ratifizierung der Mitgliedschaft bis zur Erreichung der österreichischen Forderungen zurückzustellen. Dieser Schritt war im Hinblick auf die vom Zentralausschuss gefasste Resolution notwendig, die unter allen Umständen verhindert wissen wollte, dass vor einem internationalen Forum ein falsches Bild von der Situation an unseren Hochschulen gegeben wird.

Dies wäre aber im Falle einer Weiterbelassung der "Vereinigung demokratischer Studenten" der Fall, einer Vereinigung, die zwar durchaus den Intentionen der Internationalen Studentenunion entspricht, aber keineswegs als parteipolitisch nicht beeinflusst bezeichnet werden kann.

Die Österreichische Delegation musste daher an der Erfüllung ihrer Forderungen festhalten, wenn nicht dem Prinzip der Demokratie ins Gesicht geschlagen werden sollte.

Die Österreichische Hochschülerschaft betont, dass ihr Schritt nicht dem der Schweiz oder Hollands gleichkommt, die ihren Austritt erklärten, sondern lediglich die Zurückstellung der Ratifizierung ihrer Mitgliedschaft bis zur Erreichung der im Interesse unserer Studenten gestellten Forderungen bedeutet.

Auch die Schweiz, der man bestimmt nicht vorwerfen kann, undemokratisch zu sein, sah sich zu einem gleichen Schritt veranlasst; sie fühlte sich durch die politische Einseitigkeit befremdet:

.....Eine Folge davon war, dass die Hochschulfragen vernachlässigt oder nur ganz oberflächlich behandelt werden konnten.....

Mit Hilfe anderer internationaler Organisationen und gegenseitiger Beziehungen wird auch der Verband der schweizerischen Studentenschaften - soweit es in seiner Macht liegt - sich an einer Zusammenarbeit der Universitäten und am allgemeinen Aufbau beteiligen, ohne sich einem politischen Missbrauch auszusetzen"

Die wirklich demokratische Haltung der Österreichischen Delegation wurde durch nichts deutlicher bewiesen, als durch die Tatsache, dass sich bei den vielen unpassenden Anträgen daraufhin weit mehr Delegierten entschlossen, einen oppositionellen Standpunkt einzunehmen. Auch Mitglieder der tschechoslowakischen und polnischen Delegation stimmten mit uns, wie auch Holland, Schweiz, Kanada, Belgien, Australien und Schottland.

Die Haltung der Vertreter der Österreichischen Hochschülerschaft wird nicht, wie Herr BRASLOFF meinte, von den Studenten misbilligt werden; jeder wirklich österreichische Student wird Ihnen Dank und Anerkennung für ihren Mut zollen. Die Interessen der österreichischen Studenten werden dadurch nicht geschädigt, denn was wir bis jetzt an konkreten Erfolgen

folgen erzielt haben - und das ist wahrlich nicht wenig -, haben wir durch eigene Arbeit erworben und nicht durch die "Resolutionen" der IUS. Die "Wahrheit" war diesmal wieder ganz "Unwahrheit", als sie schrieb, der "gute Ruf der österreichischen Studentenschaft sei aus parteiegoistischen Gründen geschädigt worden". Die wirklich demokratischen Studenten wenden sich gegen eine "pseudowissenschaftliche" Verpolitisierung und werden ehrlich an einer Verständigung aller Menschen arbeiten.

Übernommen mit "DER STUDENT" , (nimmt Stellung zur Zeit.)

(Der Student, Organ der FOST. Herausgeber: Herbert Weber. Redaktion: Fritz Hetz und Heribert Husinsky, für den Inhalt verantwortlich Heribert Husinsky. Sämtliche Wien IX., Kolingasse 19/II/8. Eigentümer und Verleger: Osterreichischer Verlag, Wien VIII., Strozsigasse Nr. 8. Anzeigenannahme: Osterreichischer Verlag, Wien VIII., Strozsigasse Nr. 8. Druck: Genossenschaftsdruckerei Raiffeisen m. b. H. Wien XVIII., Theresiengasse Nr. 50.)